

ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ ପାତ୍ର

ପୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳ

ପ୍ରାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ ଗନ୍ଧାଘର ଓଡ଼ିଶା । ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ବୌଦ୍ଧିର୍ୟ ଯେମିତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକୃଷଣ କରିଥାଏ ସେମିତି ଆକୃଷଣ କରିଥାଏ ଏଠାକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ ।

ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ ରହୁ । ଆଉ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ ସବୁକିଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ଆକୃଷଣ କରିଥାଏ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଖାସ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ । ଏଠାକାର ଏମିତି ଅନେକ ସ୍ଥାନ ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନାଳୀ ପ୍ରକୃତିର ବୌଦ୍ଧିର୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖୁବାରିବେ...

ମୁଣ୍ଡଳୀର ମୟୂର ଭ୍ୟାଳି

କାହାଙ୍କ ଡାକରେ ଓହାଇଥାଏନ୍ତି ବଶପାହାଡ଼ରୁ । ଆ... ଆ... ଆ... ଡକିଟିକୁ ସତେଯେପରି କାନ ପାରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ । ରାତି ପାହିଲେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି କେତେବେଳେ ଡାକ ଶୁଭିବ କାହାଙ୍କର । ଡାକ ଶୁଭିଲା ମାତ୍ରେ ମନ୍ଦମୁଗ୍ଧ କଲାଭିଲି ବଶପାହାଡ଼ରୁ ଓହାଇ ଆସି କାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି । ଏ ହେଉଛି କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମୁଣ୍ଡଳୀର ମୟୂର ଭ୍ୟାଳି କଥା । ଯେଉଁଠି କାହା ବେହେବାଙ୍କ ଡାକ ଶୁଭି ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି ମୟୂରମାନେ । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ, ଉପରବେଳୀ ମୟୂରମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଖାଇବାକୁ ଦେବା ଏକ ଚୁଟିବନ୍ଦା କାମ ହୋଇଛି କାହାଙ୍କର । ବନାଂଚଳର ସବୁଜିମା ଭିତରେ ଏଭଳି ଏକ ବିରଳ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ବହୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜୟାଇଛି । ନରାଜ ବାସିନ୍ଦା କାହା ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସରେ ଜଣେ ହୋମଗାର୍ତ୍ତ ଭାବେ ମୁଣ୍ଡଳୀ ଫାଯାରିଂ ରେ କାମ କରନ୍ତି । କାହାଙ୍କ ଜେତେ ପାଶୁ ବେହେବା ପ୍ରଥମେ ମୟୂରଙ୍କୁ ଡାକି ଖାଇବାକୁ ଦେଉଥିଲେ । କାହାଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, ଡାକ ଜେତେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀ ମଣିଷ । ସେ ପୋଲିସ ହୋମଗାର୍ତ୍ତ ଭାବେ ମୁଣ୍ଡଳିରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ୧୯୯୯ ମହାବାତ୍ୟାରେ ଏଠାରେ ବହୁ ଗଛ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ସେହି ସମୟରେ ଖାନ୍ତି ମୟୂର ପ୍ରଥମେ ୦୧ କରିଥିଲେ ଜେତେ । ତନ୍ମଧରୁ ଗୋଟିଏ ମୟୂର ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ଲାଗି ରଙ୍ଗ ଝରୁଥିବା ଦେଖି ଜେତେ ମୟୂରଟିକୁ ପରକୁ ନେଲାଇଥିଲେ । ଡାକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥିର କରିବିବା ପରେ ପୁଣି ଜଙ୍ଗଲରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ତା'ପରଠାରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଗଟିଯାକ ମୟୂର ଡାକ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଜେତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଜେତେ ଓ ମୟୂରଙ୍କ ଭିତରେ ଘନିଷ୍ଠତା ବଢ଼ିଗଲିଥିଲା । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ମୟୂର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଏବେ ଡ୍ୟାଲିରେ ୧୩୩ରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ଏତେବେଳେ ମୟୂରଙ୍କ ପାଇଁ ପାଖାପାଖୁ

୪୦ କେଜି ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖିକ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ବିଶେଷ କରି ଧାନ, ଗହମ, ଚାଉଳ ସେମାନଙ୍କୁ

ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଛି । ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଗୁରୁତବ ଓ ଲୋକମୁଖ୍ୟ ସୂଚନା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବି ମନ୍ଦରଙ୍କ ଖାଇବା ପାଇଁ ଖୁସିରେ ଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଭଲ ପାଇବା, ବିଶ୍ୱାସ ଆଗରେ ସମସ୍ତେ ହାର ମାନନ୍ତି ବୋଲି ଜେତେ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ୨୦୧୭ରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟାତ୍ମକ କାହା ଉପରେ । ତେବେ ସରକାର ଏଥୁପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ପଦମେପ ନେଲେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣର କ୍ଷେତ୍ର ପାଲିପାରନ୍ତା ବୋଲି କାହା କୁହୁଛି ।

ସାତକୋରିଆ ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ- ମହାନଦୀର ବିଶ୍ୱାସ ଜଳରାଶି ନିକଟରେ ରହିଛି ସାତକୋରିଆ ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ । ଏହା ଅନୁଗୋଳ, ନୟାଗଡ଼, କରକ ଓ ବୋଇ ଜିଲ୍ଲାର କିଛି ଅଂଶକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ୨୦୦୭ରେ ଏହି ଅଂଶକୁ ସାତକୋରିଆ ବ୍ୟାପ୍ର ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ ଭାବେ ନାମିତ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପ୍ର ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ ଭାବେ ନାମିତ କିମ୍ବା କୁମାରଙ୍କ ପ୍ରଜନନ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ । ଏହା ମହାନଦୀ ବନ୍ୟାରଣ୍ୟ ବନଖଣ୍ଡରେ ରହିଛି । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଜାବଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହି ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟଟି ଜାଣାଯ ଉଦ୍ୟାନ, ବ୍ୟାପ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ ଅଂଶକ ଭାବେ ସରକାରୀ ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି । ଏହା ଟିକରପଡ଼ା ଘର୍ତ୍ତାଳ କୁମାର ରାଶିକାର ଗବେଷଣା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଗ୍ରାମବାସୀ ଓ ଜଗଳ ପରିବାଳନା ନାଟରେ ଏହାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ପାଇଁ ଦେଖିବାର, ବାହିନୀ ଘର, ତମ୍ଭୁର ରହିଛି । ପୁରୁଣାକୋର ଛୁଟକେଇ ନେଚର କ୍ୟାମ୍ପରେ ଚେଷ୍ଟାର, କଟେକ ରହିଛି ।

ଚିଲିକା ପକ୍ଷୀ ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ, ଜାଗାଥ୍ରିତି ଭଲପିନ୍- ଚିଲିକା ବିଶ୍ୱର ଦ୍ଵିତୀୟ ବୃଦ୍ଧତା ଲବଣ୍ୟକ ହ୍ରଦ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଏହାର ଜେତେ ବିଦିଧତା ପାଇଁ ରାମସାରରେ ଶ୍ଵାନ ପାଇଛି । ବିଶେଷକରି ଶାତଦିନେ ଚିଲିକାର ପକ୍ଷୀ ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ ନଳବଣକୁ ବିଶେଷର ପକ୍ଷୀ ଆସିଥାନ୍ତି । ପକ୍ଷୀରୁଡ଼ିକ ସାଇବେରିଆ, ଗାଇନା, ଲଦାଖ, ଆପଗାନିଯ୍ୟାନ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଇରାକ, ଇରାନ, ଭୁଗାନ, ନେପାଳ ଅତି ଦେଶରୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହାବ୍ୟତାତ ବିଶେଷକରି ଚିଲିକାର କାଳିଜାଇ ଗଣ୍ଠ, ନଳବଣ, ସାତପଡ଼ା, ରାଜହଂସ ଓ ସି' ମାଉଥ ଆଦି ଅଂଶକରେ ଲଗାଇଥିଲା । ଶାତଦିନେ ଚିଲିକାର ନଳବଣରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମାଗମ ହେଉଥିଲେ । ବେଳେ ମଙ୍ଗଲାଯୋଡ଼ିରେ ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମୟରେ କେତେବେଳେ ଜାତିର ପକ୍ଷୀ ବାସ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ଭିତରକନିକା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ— କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜିଲ୍ଲାର ଭିତରକନିକା ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ ଭାରତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃକ୍ଷଭାବ ଲୁଣାଙ୍ଗଳ୍ଲ। ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଭିତରକନିକାକୁ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ୧୯ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୦୭ରେ ଯୁନେନ୍ଡ୍ରା ତରଫରୁ ଏହାକୁ ରାମସାର ସାଳାଚାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତୀଟୀୟ ଆର୍ଦ୍ରତ୍ଵମି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏଠାକାର ଲବଣ୍ୟାଙ୍କ ଜଳରେ ବିଶେଷକରି ଘଡ଼ିଆଳ, ଶର୍କୁଆଳ କୁମ୍ବାର ରହିଥିବାବେଳେ ସାମୁଦ୍ରିକ କଳ୍ପି, କଙ୍କଡ଼ା, ଖରଙ୍ଗା ମାଛ, ଲଳିଶି, ତିକୁଟି ଏବଂ ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ପରିବେଶରେ ଗୋଧୁ ସାପ ଓ ଅନେକ ବିଳ ସରାସୁପ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏହି ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ପରିବେଶରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୈତରଣୀ ଓ ଧାମରା ନଦୀର ଏକ ପ୍ରିକୋଣ ଭୂମିରେ ହେତ୍ତାଳବଣ ରହିଛି ।

ତଦିକା—ଉମପଡ଼ା ହାତୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ— ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଷ ଉତ୍ତର-
ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ତଦିକା—ଉମପଡ଼ା ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ହାତୀଙ୍କ
ଆଶ୍ରଯପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଏକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରକଳ୍ପ । ଏଠାରେ ଡେରାସ ଓ
ଫୁଲୁକା ଜଳଭଣ୍ଟାର ରହିଛି । ଏହାକୁ ୧୯୮୭ରେ ହାତୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଭାବେ
ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାକାର ଚିତ୍ରହତି ଅରଣ୍ୟରେ ଉପକୁଳିଆ ଶାଳ,
କହିବାଉଠିକ୍ ଜଙ୍ଗଳ, ଯୁପିଗୋରିଆମ, କାକୁତିଆ ବେଳ, ଗିରିଜା, ସୁନାରା, ଶାଳ,
କୁର୍ମ, ଜାପୁ, କୁର୍ମି, କରଞ୍ଜ, ବେତ, ଶିଧ, ଆୟ, ତେବୁଳି, ପଶିସ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି ।
ବିଶେଷକରି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟିଲା, ମଧ୍ୟର, ଶୁଆ, ଗୁଣ୍ଠାର, ବଣକୁଳ୍ପେ
ଦେଖାଯାଅନ୍ତି ।

ଗହାରମଥା ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଭୟାରଣ୍ୟ- ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳରେ ଥୁବା ମହାନଦୀର ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମିକୁ ଲାଗିଛି କେସାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ଗହାରମଥା । ଏଠାରେ ବିରଳ ଅଳିଭୁ ରିଭ୍ରଲେ କଇଁଛି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ରକ୍ଷିତକୁଳ୍ୟା ଓ ଦେବାନଦୀ ମୁହାରଣେ ଏହି କଇଁଛିମାନେ ଅଞ୍ଚାଦେବାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି ।

ଉଷାକୋଟି— ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ବଡ଼ଗମା ଅଭୟାରଣ୍ୟ ବା ଉଷାକୋଟି ଦେଇ ପୁରୁଷ ନଦୀ ବରଧା ଓ ଫେଙ୍ଗମା ପ୍ରଭାବିତ। ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ସମ୍ବଲପୁର ସହର ନିକଟରେ ରହିଛି। ସେହିପରି ଭାଗରକେଳାରୁ ଏଠାକୁ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ କିମି ଦୂର ହେବ। ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଆକାଙ୍କାଳ, ଅଞ୍ଚୁନ ବହୁତ ପରିମାଣର ରହିଛି। ଏହି ଜଙ୍ଗଲରେ ନୀଳଗାର୍ଜଣ, କୋକିଣ୍ଠିଆଳ, ହରିଣ, ମେଉଳ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ମ ବାସକରନ୍ତି।

ଦେବ୍ତିଗଡ଼ - ଓଡ଼ିଶାର ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦେବ୍ତିଗଡ଼ ସଂଗ୍ରହିତ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରପଳ୍କ ପ୍ରାୟ ୩୫୪ ବର୍ଗମୀନି । ଏହାର ପୂର୍ବ ସାମାରେ ହୀରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଟାର । ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମନୋରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ଲାନ୍ । ଏଠାରେ ଚୌରାଶିଙ୍ଗା ହରିଶ, ଗନ୍ଧିଲ, ଶମ୍ଭର, କଳରା ପଢ଼ରିଆ ବାଘ ଆଦି ଅନେକ ଜଙ୍ଗଳ ଜାବଜନ୍ମୁ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ହୀରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଟାରରେ ବିଜିନ୍ ଜାତିର ପକ୍ଷାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଙ୍ଗଳର କେତେକ ଲୁହନରେ ଛକ୍କେ ଆବାସ ତିଆରି ରହିଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରର ହାତୀ ସଫାରି – କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାରେ ହାତାମାନଙ୍କ ଚଳପ୍ରତଳ ଲାଗିରିଛି । ବିଭିନ୍ନ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପାହାଡ଼ରେ ହାତାମାନରେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବା ବେଳେ ଅନେକ ସମୟରେ ପଦାକୁ ଆସି ଗାଁ ଗଣ୍ଠାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ଧାନ କ୍ଷେତରେ ଧାନ ପଦଳ ଖାଉଥିବା ବେଳେ ବାଡ଼ିରୁ ପନିପରିବା ଖାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ନେଇ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତିକି ଭୟ ଓ ଆଗଙ୍କ ଖେଳିଯାଉଛି, ସେତିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁବାକୁ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ରୋମାଞ୍ଚକର ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବନଖଣ୍ଡ ଅଞ୍ଚଳର ବୈତରଣୀ, ସମାକୋଇ, ନରଣପୁର,

ତମକୁପୂର, ନୟାକୋଟ, କାଳିକା ପ୍ରସାଦ, ଅଞ୍ଚଳ, କଳାପାଠ, ଅଚେଳ, ବର୍ଷନ, ଠାକୁରାଣୀ, ସିଦ୍ଧମାଠ, ବାରବାଙ୍କ, ବେଳଦା ଆଦି ଜଙ୍ଗଲାଶ୍ଵଳରେ ହାତାମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବୁଲୁଥୁବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ହାତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁବାକୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜିମିଥାଏ । ସେଥୁରେ ମଧ୍ୟ ଦତ୍ତା ଓ ଛୁଆ ହାତ ଅଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ହାତାପଳଙ୍କ ଫ୍ରାଙ୍କ ଖାରୁଥୁବା ଦୃଶ୍ୟ ତ କେତେବେଳେ ହାତାମାନଙ୍କ ନଦୀମାଳରେ ଝାନ କରିବା ଦୃଶ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ବିମୋହିତ କରିଥାଏ । କେତେବେଳେ ଲମ୍ବାଧାର୍ତ୍ତିରେ ରାସ୍ତା ପାର ହେଉଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାର ହୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିନାଥିବି ଲୋକେ ।

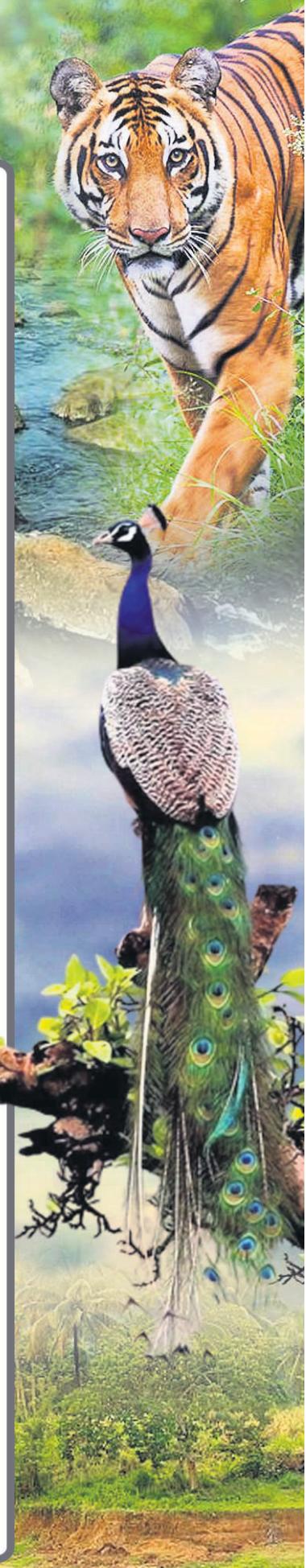
ସତେଯେପରି ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲା ହାତୀସଫାରି ପାଲିଟିକ୍‌ଷି । ବାହାରୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ
ଲୋକ ଖୋଲାଖୋଲି ବିଚରଣ କରୁଥିବା ହାତ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥା'ଛି । ଅନେକ
ଦୂରର ଫଳେ ଭାବୁ ଝୁବି ହୋଇଥା'ଛି ।

ଶମିଳିପାଳ— ମୟୁରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ଶମିଳିପାଳ ଅଭୟାଶଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଶମିଳିପାଳକୁ ୨୭ ମେ' ୧୦୦୯ରେ ବିଶ୍ୱ ଏତିହ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ବ୍ୟାପ୍ର ସଂରକ୍ଷିତ କ୍ଷେତ୍ର ଶମିଳିପାଳ ଏକ ଜେବମଣ୍ଡଳ ଏଠାରେ କଳାର୍ଜିତ ବାଘ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏଠାକାର ଜଳବାୟୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ବାଘ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି କେତେକ ଗବେଷକ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଅଭୟାଶଣ୍ୟର ଆୟତନ ପ୍ରାୟ ୮୪.୩୦ବର୍ଗ କି.ମି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗରା ଓ ବରେହିପାଣି ଜଳପ୍ରପାତ ରହିଛି । ଶମିଳିପାଳ ରାଜ୍ୟ ଦେଶର ବୃଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱବ ମଣ୍ଡଳୀୟ ଜଙ୍ଗଳ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିନାମାବୁ ପ୍ରାୟ ୧୧୪.୬ ମିଟର ଉଚ୍ଚରେ ଅଛିରେ ଅବସ୍ଥାରେ । ଏହି ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନରେ ମହାବଳ, କଳାପାତରିଆ ବାଘ, ଜଙ୍ଗଳୀ ବିରାତି, ବଳିଆ କୁକୁର, ଗଧିଆ, ହାତା, ଶମର, କୁରୁତା, ହରିଣ, ଚୌପିଲା, ଗମଳ, ସୁରାଣ୍ଗି, ବାରହା, ବତ୍ରକାପ୍ରା, ଟିଙ୍କ, ପାହାଡ଼ିକଳିଛି ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁମିଳିଲେ । ଏଠାରେ ୧୦୭୭ ପ୍ରଜାତିର ବୃକ୍ଷଲତା, ୧୦୭ ପ୍ରକାର ଅର୍କିଡ, ୧୦୪ ପ୍ରକାର ଔଷଧୀୟ ବସ୍ତୁ, ୫୪ ପ୍ରଜାତିର ମୁନ୍ୟପାୟୀ ପ୍ରାଣୀ, ୩୦୪ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ, ୨୭ ପ୍ରକାର ସରୀସୂପୀ, ୨୦ ପ୍ରଜାତିର ଉଭୟତର ପ୍ରାଣୀ ଓ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଜାତିର କାଟପତଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବବୃଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲା ମୟୁରଭଞ୍ଜର ଆୟତନ ୧୦,୪୧୮ ବର୍ଗ କିମି ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଶମିଳିପାଳ ଜେବ ମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ୪୪୬୧ ବର୍ଗକିମି ସଂରକ୍ଷିତ । ସେଥିରୁ ୧୯୭୧.୮୮ ବର୍ଗ କିମି ଶମିଳିପାଳ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଭୟାଶଣ୍ୟ । ଏହା ସାରା ଦେଶରେ ସର୍ବବୃଦ୍ଧ ସଂରକ୍ଷିତ ବନକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପରିଶର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହିଆ ମହାଦେଶର ବ୍ରିତ୍ୟାନ୍ । ବୃଦ୍ଧତମ ଜେବ ମଣ୍ଡଳ ଭାବେ ପରିଚିତି ଲାଭ କରିଛି ।

ତେପୁପାଶୀର ମୃଗ ବିହାର: ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଦିନିକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁଲୀ ମଧ୍ୟରୁ ସାନଖେମୁଣ୍ଡି କୁକର ତେପୁପାଶି ଉଷ୍ଣ
ପ୍ରସ୍ତବଶ ଅନ୍ୟତମା । ବର୍ଷ ତମାମ ଗଞ୍ଜାମ, ଗଜପଟି ସମେତ
ଓଡ଼ିଶା ଓ ବାହାର ରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟିଆଁ । ଏଠିକାର
ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି ବନବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୧୯୮୭ ମିହାରୁ
୯୦୦ରେ ଏକ ମୃଗ ବିହାର କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସଂରକ୍ଷଣ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ବର୍ଷମାନ ୧୦୭ ହରିଣ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଥିରୁ ୪୪ଟି ଶମ୍ଭର, ୪୮ଟି କୁରୁଗା,
ଗୋଟିଏ ଚୌଯିଙ୍ଗା, କୃଷ୍ଣପାର ମୃଗ ଓ ଗୋଟିଏ ଏମୁ ପାଶୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତେପୁପାଶି
ବୁଲିବାକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମୃଗ ସଂରକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ପରିଦର୍ଶନ
କରିବା ସହ ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ଏହି ନିରାହ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣଙ୍କ ସହ କିନ୍ତୁ
ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ଭୁଲି ନାହାଁ ।

ଏହାଛିତା ଓଡ଼ିଶାରେ ଆହୁରି ବି ଅନେକ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ପ୍ରକୃତିର ଯୌନର୍ଥ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରିବା ସହ ବିରଳ ପଶୁପକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁପାରିବେ ।

- ବନ୍ଦିହାରୀ ବେହେରା, ନରେଶ ପଜନାୟକ, କାର୍ଡିକ ସାହୁ,
ଆସ୍ଥର ରାଉଡ଼ରାୟ, ମୀଳାଦି ବିହାରୀ ଦଶ୍ତପାଟ, ତନ୍ଦ୍ରଶୀ ନାହାକ

ଗ୍ରାଇ କଳର୍ ଲୁହି

* ଗ୍ରାଇ କଳର ଶାତି:

ଏଭଳି ଏକ ବିଶେଷ ଦିନରେ
ଗ୍ରାଇ କଳର ଥିମବାଲା ରେଡ଼ିମେଡ୍ ଶାତି
ପିଣ୍ଡ ଅଟି ସହଜରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁହ ପାଇଛେବ । ଯଦି
ଆପଣଙ୍କର ଏଭଳି ଶାତି ପିଣ୍ଡିବା ପସାନ ନୁହେଁ, ତା'ହେଲେ ଧଳା ରଙ୍ଗର
ଶାତି ସହ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର କ୍ଲାଉଚକୁ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିଣ୍ଡ ଏହି
ଅବସରରେ ଡିପରେଣ୍ଟ ଲୁହ ପାଇପାରିବେ ।

* ସାଲାଞ୍ଚରରେ ଗ୍ରାଇ କଳର ଲୁହଃ ଧଳା ରଙ୍ଗର ସାଲାଞ୍ଚର ସାଲାଞ୍ଚର ଗ୍ରାଇ କଳର ଥିମ
ବାଲା ଦୁପଣ୍ଡା ବା ରୁନ୍ଦି ପକାଇ ବିଆରାମରେ ଗ୍ରାଇ କଳର ଲୁହପାଇଛେବ । ଯଦି ଗ୍ରାଇ
କଳର ଦୁପଣ୍ଡା ଆପଣଙ୍କର ପସାନ ନୁହେଁ ତା'ହେଲେ ଧଳା ରଙ୍ଗର ସାଲାଞ୍ଚର ଉପରେ
କେବଳ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ଦୁପଣ୍ଡା ବି ପକାଇ ପାଇପାରିବେ ।

* ଗ୍ରାଇ କଳର ଆସେବିକିଂ: ଶାତି ହେବ ଅବା ସାଲାଞ୍ଚର ଶୁଣ୍ଡ ସହିତ ଯଦି ମ୍ୟାଟିଂ କରି
ଦୁଡ଼ି, ଇନ୍ଧର ରିଂ ଓ କିମ୍ବି ପିଣ୍ଡିବା ଏବଂ ତା'ହେଲେ ଲୁହ ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ ।
ବିଶେଷକରି ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଭଲି ଖାସ ଦିନରେ ଯଦି ଗ୍ରାଇ କଳର ଥିମ ବାଲା
ପ୍ୟାଶର ଆସେବିକିଂକୁ ଆଉପିଟ୍ ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିଣ୍ଡିବା, ତା'ହେଲେ ତ
ଗ୍ରାଇ କଳର ଲୁହ ବେଶ ଆରାମରେ ମିଳିଯାଏ ।

* ଗ୍ରାଇ କଳର ମେଲାର୍ଟର୍: ଗ୍ରାଇ କଳର ମେଲାର୍ଟର କ୍ରେଷ୍ଟ ଏବେ ଖୁବ ଚାଲିଛି ।
ବିଶେଷକରି ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ସ୍କ୍ରାଇପ, ଭର୍ତ୍ତିକାଳ, ହରାଇଜଷାଲ,
ଫ୍ଲୋରାଲ, ଡର୍ଚେତ୍, ମେବର ଥିମବାଲା ଗ୍ରାଇ କଳର ମେଲ ଆଟି ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଲୁହ
ଦେଇଥାଏ ।

* ମେଳାପରେ ଦେଶୀ ଲୁହଃ ଏଭଳି ଏକ ବିଶେଷ ଦିନରେ ଟିକେ ଡିପରେଣ୍ଟ ଲୁହ
ପାଇବା ପାଇଁ ଯୁବତୀମାନେ ଚାହିଁଲେ ଜାତୀୟ ପଢାକାର ରଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାର କଳା ଭଲି
ଆଖରେ ଗ୍ରାଇ କଳରର ଆଇଶାତୋ ଲଗାଇପାରିବେ । ନରେବ ଗାଲରେ ଗ୍ରାଇ
କଳରର ଆର୍ଟିସିଆଲ୍ ସ୍କିଳ୍ର ରାଗୁ ବି ଲଗାଇପାରିବେ । କେଶକୁ ବି ଚାହିଁଲେ ଗ୍ରାଇ
କଳର କରି ଭିନ୍ନ ଲୁହ ପାଇପାରିବେ ।

* ଘରର ସାଜସଜାରେ ଗ୍ରାଇ କଳରଃ କେବଳ ନିଜକୁ ନୁହେଁ ଏହିଦିନ ଘରକୁ ବି ଗ୍ରାଇ କଳର
ଥିମରେ ସଜାଇ ଭିନ୍ନ ଲୁହ ଦେଇପାରିବେ । ଯେମିତିକି, ତ୍ରୀରଙ୍ଗାର ତିମୋଟି ରଙ୍ଗକୁ
ମ୍ୟାର କଳା ଭଲି ବେଳୁନ୍ କିମ୍ବି ଘରକୁ ସଜାଇପାରିବେ । ନରେବ ତ୍ରୀରଙ୍ଗାର ତିମି ରଙ୍ଗକୁ
ମ୍ୟାର କଳା ଭଲି ରଙ୍ଗମାନ କାଗଜକୁ ଭିନ୍ନ ତିକାଇନର ଫୁଲ ହେଉ ଥାବା ପ୍ରକାପତି
ଶେପରେ କାଟି ତାହାକୁ କାଷରେ ଗାନ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଭିନ୍ନ ଲୁହ ଦେଇପାରିବେ । ଘରର
କାନ୍ତି ହେଉ ଥାବା ପିଲାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଡ ଚେତୁଳରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ତ୍ରୀରଙ୍ଗା ଲଗାଇ ବି ଘରକୁ
ଭିନ୍ନ ଲୁହ ଦେଇଛେବ । ବେଳୁମୂର ସାଜସଜା ପାଇଁ ଆପଣ ଚାହିଁଲେ ନାରଙ୍ଗୀ,
ଧଳା ତଥା ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ତୋର ସ୍କ୍ରିନ୍ ଲଗାଇ ତୁମକୁ ତେକୋରେଣ୍ କରିପାରିବେ ।

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ
ଅବସରରେ ନିଜେ ଓ ନିଜ
ଘରକୁ ଦିଆନ୍ତ୍ବୁ ଗ୍ରାଇ କଳର
ଲୁହି...

ସେହିପରି ଘୋପା
ହେଉ ଥାବା କୁସନ୍ଦରେ ତ୍ରୀରଙ୍ଗା
ରଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାର କଳା ଭଲି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର
କତର କିମ୍ବି ଭିନ୍ନ ଲୁହ ଦେଇପାରିବେ ।
ଆପଣ ଚାହିଁଲେ ଗ୍ରାଇ କଳର ଥିମର
ଫୁଲକୁଣ୍ଡ ଆଣି ତାହାକୁ ଫୁଲ ବ୍ୟାରା
ସଜାଇ ପାରିବେ ନଚେତ୍ ସେଥିରେ
କିଟିକା ଇଣ୍ଡୋର ଫ୍ଲ୍ୟାଷ ବି ଲଗାଇ
ଘରକୁ ଭିନ୍ନ ଲୁହ ଦେଇପାରିବେ ।
ଏସବୁବାଦ୍ ରଙ୍ଗୋଳୀ ବ୍ୟାରା ବି
ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ଘରକୁ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁହ ଦେଇଛେବ ।
ଗ୍ରାଇ କଳର ଥିମରେ ଘରର ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ଲାନରେ ଖୁବସ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଝୋଟି କରି
ଘରକୁ ପୁନର ଭାବେ ସଜାଇ ପାରିବେ ।

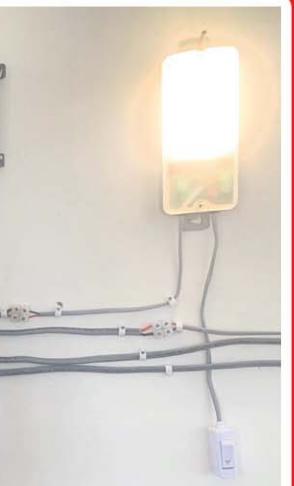

ଗାଁକୁ କରିବି ଆଲୋଟିତ

ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାର ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ହେଁ ଏବେବି ମଧ୍ୟରଭଞ୍ଚାର କିଛି ଗାଁ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ବିଦ୍ୟୁତ ସେବା କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ରା ମାସ ମାସ ଧରି ବିଦ୍ୟୁତ କାଟ ହୋଇ ଗାଁ ରହୁଛି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ହେଲେ ପ୍ରଶାସନ ନେଉ ନାହିଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପା ଶେଷରେ ଏଠାକାର ଦୂର ଝିଅ ସୁମି ଗଡ଼ସେରା ଏବଂ ତୁଳସୀ ଗିଲୁଆ ଅଣ୍ଣା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ନିଜ ଗାଁ ସହ ଆଖପାଖ ଗାଁର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ...
ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ...

ସୁମି

ତୁଳସୀ

Barefoot College
INTERNATIONAL
B. Bargarh

ଲାଇରକୁ ନିଜ ହାତରେ ତିଆରି କଲାପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଜାହିଁ, ଏତେ ଶୁସ୍ତି ଲାଗୁଛି ଯେ ତାକୁ ଭାଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ହେବନ୍ତି। ଆମେ କେବଳ ଏଠି ସୋଲାର ଲାଇଟ ତିଆରି ଶୁଶ୍ରୁତ ଆମକୁ ଏନରିର ଗ୍ରେନ୍ି ବି ଦିଆଯାଉଛି। ଯଦ୍ବାରା ଆମର କମ୍ୟୁନିକେସନ କିଲ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି। ଏହାବାଦ ପ୍ଲାର୍ଟଫୋନର ବିଭିନ୍ନ ପିଟର ବାଦଦରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଛି। ମୋବାଇଲ ବ୍ୟାକିଂ କିଭିତ୍ତି କରାଯାଏ ଶିକ୍ଷାଯିବା ସହ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି। ଫଳରେ ଆମର ଆମ୍ବିଶାସ ବନ୍ଧୁତ ବଢି ଯାଇଛି। ସୁମି କୁହାନ୍ତି, ‘ତାଲିମ ପରେ ସଂସ୍କାର ତରଫରୁ ଆମ ଦୁହଁଙ୍କୁ ୪୦-୪୦ ଘରେ ସୋଲାର ଲାଇଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ। ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମ ଆମ ଗାଁ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିବୁ। ଏହାବାଦ ଆମେ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ। ଏଥାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଆମେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଏକ ସତତ ଆପ ସାହାଯ୍ୟରେ କିଭିତ୍ତି ମଗାଇ ପାରିବୁ ସେ ନେଇ ତାଲିମ ନେଇଛୁ। ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଉପକରଣ ଆଣି ସୋଲାର ଲାଇଟ ତିଆରି କରି ଗାଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଯୋଗାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛୁ। ଗାଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବି ବିଦ୍ୟାରୀ ଉପରୁ ମିଟି କରି ସୋଲାର ଲାଇଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କଥା ବୁଝାଯାଇଛି। ତେଣୁ ସେମାନେ ବି ଏହି ଲାଇଟର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗି ଆଗ୍ରହୀ ଅଛନ୍ତି। ଆଶା ରଖିଛୁ ଆମେ ନେଇଥିବା ତାଲିମ ଆମ ଗାଁ ଓ ଆଖପାଖ ଗାଁର ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରିପାରିବ। ଆମେ ଗାଁ ମହିଳାଙ୍କୁ ସୋଲାର ଲାଇଟ ତିଆରି ସମ୍ପର୍କରେ ତାଲିମ ଦେବାର ବି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛୁ। ଯାହାର ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହିଳା ସୋଲାର ଲାଇଟ ତିଆରି ଶିକ୍ଷାବାବୁ ସହ ତାକୁ ମେଇ ବ୍ୟବସାୟ କରି ସାବଲମ୍ବନ ହୋଇପାରିବେ।’

—ସୁମା ସରିତା ମହାନ୍ତି

କମ୍ୟୁନିକେସନ ଲାଇଟ୍‌ଆ ହେଉ, ବେୟାରପୁର
କଲେଜ ଉତ୍ସରନ୍ୟାଶନାଳ ଆଣ୍ଟ ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ୍
swapna.mohanty@barefootcollege.org

ସେହିଭିତ୍ତି ବିଷ୍ଟ ଗାଁର ୨୧ ବର୍ଷାୟା ତୁଳସୀ ଗିଲୁଆ ବି ଘରୁ ଗୋଡ଼ କାଢି ବିଶ୍ଵାସରେ ତାଲିମ ସେଷ୍ଟରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ବି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସୋଲାର ଚର୍ଚ ଲାଇଟ ତିଆରି କରିବା ଶିଖାଗଲେଣି। ତୁଳସୀ କୁହାନ୍ତି, ସୋଲାର

ତାପୀ

-ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଲେଖକୀ

କାଳ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭେଟିଥିଲି ଦେବତାକୁ
ମୋ କୁଡ଼ିଆରେ, ମୋ ମାଟି ପିଣ୍ଡା କଡ଼ରେ!!
ଶୁଣୁଥିଲି ତା' ଜୀବନ ଦର୍ଶନ
କେମିତି ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ଅନ୍ୟ ହସରେ!!
କେମିତି ସର୍ବସୁଖ ମିଳେ ପିଲାଙ୍କ ଗହଳିରେ
ବୁଝେଇ ଦେଇ କୁହେ,
କେମିତି ଥକି ପଡ଼ିନ ପାଦ ଯୋଡ଼ିକ
ପଞ୍ଚବନ ବର୍ଷର ସଂଘର୍ଷ ପରେ!!
କୁ ଅଛି ସାରା ଜୀବନଟା ବାଣୀ ଦେବାକୁ ପରିବାର
ଖୁସିରେ
ଯିଏ କେବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିପାରେନି ତା' ପ୍ରେମ
ଅନ୍ୟ ପାଖରେ।
ଆଜି ବି ନାହିଁ ସେ ମେରୁଦ୍ଧନ
ପାଞ୍ଚପ୍ରାଣୀ କୁନୁମର ବୋଣରେ।
ସିଏ ବି ଦିନେ ରାଜା ପୁଅ ଥିଲା !!

ସିଏ ବି ଦିନେ ରାଜା ପୁଅ ଥିଲା,
ତା' ବାପାଙ୍କ ନଜରରେ
ଆଜି ଯିଏ ଗୋକିଦାର ସାଜିଛି
ପରିବାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ।

ତୁର ପହରୀ ସିଏ, ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ
କାଳେ କିଏ ଝିଙ୍କି ନେବ ପାଦ ତଳ ମାଟି
ଦୁର୍ବଳ ପୁହୁର୍ତ୍ତରେ!!
ପୁହୁଁ ଖୋଲି କୁହେନି ତାକୁ ବି ଭୟ ମାଡ଼େ
କିଛି କିଛି ପୁହୁର୍ତ୍ତରେ!!
କଲୁଷିତ ସମାଜର ଛିଟା କାଳେ ପଡ଼ି ଯିବ ତା'
ବିବାରେ,
ଚଗାଣ ପରି ଛିଡ଼ା ହେଇଛି ସେ ପରିବାର
ସୁରକ୍ଷାରେ।
ବେଳେ ବେଳେ ଖାତି ଦିଏ ଛାତିର ବୋଣ
ମନର କୋହ, ମୁଖର ଚିତା
ତା' ଚିର ସାଥୀ ପଚାଶ ଗଙ୍କା ଗାମୁଛାରେ!
ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତ କରେ,
କେତେ ଲାକୁ କେତେ ଲାକୁ ପୋଛିଛି
ମଣିଷକୁ ଦେବତାର ଆଖ୍ୟା ଦେବା
ଦ୍ୱାହିରେ!!!

-ଅଗୋଧୁର, କେମୁଢ଼ର
ମୋ: ୭୦୦୮୨୦୭୮୪୪

ଭିକାରୀ

-ସୁନିତା ପ୍ରଧାନ

ସେ ବସିଥିଲା ମନ୍ଦିର ପାହାରରେ । ଦେହରେ ଛିଣ୍ଡା, ମସିଆ ସାର୍ଗ ଖଣ୍ଡେ ।
ବୁଝୁରା କେଶ ସବୁ ଜଟ ପଡ଼ି ବର ଓହଳ ଭଳି ଓେଳିଥିଲା କାନ୍ଦ ଯାଏ । କୋଉ
କାଳୁ ମୁଣ୍ଡରେ ପାନିଆ ବାଜିନି ବୋଧେ । ମୁହଁ ସାରା ଘଞ୍ଜଙ୍ଗଳ ଭଳି ଦାଢ଼ି ଭର୍ତ୍ତ
ଲୋତାକୋତା ଚମ ସୁଚେଳ ଦେଉଛି ଦୟପର ସାଯାହକୁ ।
ସେଇ ବାଟ ଦେଇ ଯିବା ଆସିବା ଲୋକକୁ ଦେଖୁ ସେ ପାଟି କରି କହୁଥିଲା, “ଏ
ମାଆ । ଏ ବାବୁ । କିଛି ଦୟକର ଏ ଭିକାରୀକୁ ।
-ମୋତେ ଦେଖୁ ହାତ ପତେଇ କହିଲା ବାବୁ.....
-ତା ଆଡ଼କୁ ତାଳିନ୍ୟ ହସରେ ଫିଙ୍କି ଶ୍ରୀମତି ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ କହିଲି “ଏମାନଙ୍କୁ
ଭିକ ମାଗିବାକୁ କିଛି ଖରାପ ଲାଗୁନି ବୋଧେ । ଯେତେବେଳେ ଯାହାକୁ ଦେଖ
ହାତ ପତେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭିକାରୀ କୋଉଠିକାର ” ।
ନିଜ ଭ୍ୟାନିଟି ବ୍ୟାଗରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗିଆ କନ୍ଧନଟି କାତି ସେ ଭିକାରୀ ହାତକୁ ବତେଇ
ଦେଉ ଦେଉ ଶ୍ରୀମତି କହିଲେ, “ଏଇଠି ଆମେ ସଭିଏ ଭିକାରୀ । କାହାର
କେତେବେଳେ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ପଢ଼େ ସେ ଆଉ କାହା ଆଗରେ ହାତ ପଦାଏ
ସେକଥା ନିଜ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।”
ଏଇ ଦେଖ ଆମ ବୁଝୁଙ୍କ କଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଦୁହଁ ମଧ୍ୟ ଭିକ ମାଗିବା ପାଇଁ
ଆସିଛେ ।
ଶ୍ରୀମତିଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସୁନ୍ଦର ଆଶରେ ମୁଁ ହାର ମାନି ସେଇ ନୀଳକଟ୍ଟ ବାନାକୁ ଚାହିଁ
କହୁଥିଲି ତୁଳାଟାରେ ଆମେ ସିନା ଗର୍ବ କରୁ । ପ୍ରକୃତରେ, “ତୁ ଏକା ଦାତା ।
ଆମେ ସବୁ ଭିକାରୀ ।”

-ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, କୋରାପୁର
ମୋ: ୭୭୪୯୪୦୪୦୪୭

ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶ ଆଗ୍ରା

ପ୍ରିୟଙ୍କ ଗୋପାଳଙ୍କ ଏକ ଆଶା ଅପୁରୁଣ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଏବେ ବି ସେକଥାକୁ ଭୁଲିପାରୁନାହାନ୍ତି ସେ । କଥା କ'ଣ କି ଯେତେବେଳେ ସେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଜଣେ ଏଗୋନେଟିକ ଇଞ୍ଜିନିୟର ହେବେ । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଏହି ଆଶା କେବଳ ଆଶାରେ ହଁ ରହିଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଅଭିନୟକୁ ପେଶା ଭାବରେ ଆଦରି ନେଇଥିଲେ । ବଳିଉଡ଼ରେ ଏକୁ କରିବା ପୂର୍ବୁ ସେ ବତ ପରଦାରେ ମୁଁ ଦେଖାଇ ସାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅଭିନାଟ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ଥିଲା ‘ଆମିଜାନ’ (ତାମିଲ) । ୧୦୦୩ରେ ‘ଦ ହାରୋ : ଲଭ ଷ୍ଟୋରି ଅଫ୍ ଏ ସ୍କାର’ରୁ ଆଗମ୍ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର ହିନ୍ଦୀ ସିନେମା କ୍ୟାରିଯର । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ‘ପର୍ଲା ପିବେଲ ପିର୍କ୍ସ୍ ନାମକ ଏକ ସମ୍ପା ଗଠନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଣୀ ଭାଷାରେ ସିନେମା ନିର୍ମାଣକୁ ଏହି ସମ୍ପାରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଏହି ବ୍ୟାନରରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ୧୯୮୮ ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରିୟଙ୍କଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରୟେ ଗାତ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ସୁପରହିତ ଫିଲ୍ମ ‘ଦିଲାଖିଲେ ଦୁଲହନିୟା ଲେ ଜାଯେଙ୍କେ’ର ‘ମେରି ଖାବୋ ମେ ଜୋ ଆମେ’ । ସେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବୁ ମିରର ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇ କାଜିଲଙ୍କ ପରି ନାହିୟିଲେ । ତାଙ୍କ ଜାବନରେ ଆଉ ଏକ ଖାସ କଥା ରହିଛି । ସେ ଜଣେ ଭଲ ଲେଖିକା । ବିଭିନ୍ନ ଜଂରାଜୀ ଖବରକାଗଜରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାରିଛି ।

ଶାହାଦ କପୁରଙ୍ଗ ବଳିତ୍ତର କ୍ୟାରିଲ୍ଲାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
 ‘ଲେଖ ଭିଷ୍ମ’ରୁ । ହେଲେ ଏହାପୂର୍ବ ସେ ‘ଦିଲ୍ ତେ
 ପାଗଳ ହେ’ ଏବଂ ‘ତାଳ’ରେ ବ୍ୟାକଗ୍ରାହଣ ତ୍ୟାବୁର
 ଭାବେ ଦେଖାଦେଖିଥିଲେ । ତେବେ

ଜୀବନର ଅଥ ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ ଅନେକ
କଥା ଜୀବିତାଳିଲି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
କିପରି ତା' ଜୀବନରେ ନିଜକୁ
ଭଲ ମଣିଷ ଜୀବରେ ପରିଚିତ
କରାଇ ପାଇବ ସେଥୁରେ
ତାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ
ସେହି ବହିଟି ପଢ଼ିବା ପରେ
ମୁଁ ମୋ ଜୀବନଧାରାକୁ ବଦଳାଇ
ଦେଇଥିଲି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା,
ତା'ପରେ ମୁଁ ଆମିଷ ଖାଲବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲି
ଆଉ ଭେଜିରେଆନ ପାଲଚିଗଲି ।'
ଶାହୀଦଙ୍କ ଅଭିନାତ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ଫିଲ୍ମ
ହେଉଛି 'ଜର୍ସୀ' । ଏହି ଚଳକ୍ତିପ୍ରରେ ଶାହୀଦଙ୍କ
ଅଭିନ୍ୟକୁ କ୍ରିଟିକମାନେ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା
କରିଥିଲେ ହେଁ ବଞ୍ଚି ଅଧିକରେ ଫିଲ୍ମଟି ଭଲ
ବିଜନେସ କରି ନ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ
ଫିଲ୍ମ ହେଲା 'କୁତୁ' ଡ୍ୟାଟି' ।

A portrait of a man with dark hair and a beard, wearing a blue textured blazer over a white t-shirt. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is red and white.

ଦୋଷକିରେ ମୁସରତ

ନୂସରତ ଭରୁଚାଙ୍କ ଚନେସନ୍ ଏବେ ବଡ଼ିଯାଇଛି । ଅସଲ କଥା ହେଲା ଏକ ଦୀର୍ଘମୁକ୍ତ ନେଇ ତାଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ନିକଟରେ ଜଣେ ନୁଆ ପ୍ରୟୋଜନ ତାଙ୍କର ଅନଶାଳଗଲେଡ ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରାଇବାକୁ ଯାଇଥୁଲେ । ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ଯେ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ କୋଡେଟି ଲିପି-ଲକ୍ଷ ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅକଳ ଗୁଡ଼ୁମ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଆକ୍ରିଂ କରିବାକୁ ସେ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି, ହେଲେ କିସ୍ ଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସେ ଅଭ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ନୂସରତ କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିଲ ଯେ, ଏଥୁରେ ମୋତେ କେଡେଟି କିସ୍ ଶର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅଭ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି । ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ ଏତକି ଧିନର କାହାଣୀ ସହ ସଂଯୋଗ ରହୁଛି । ତେଣୁ କଥାଟି ମୋ ପାଇଁ ବର୍ଜମାନ ‘ଏଣୁ ମାରିଲେ ଗୋ ହତ୍ୟା, ତେଣୁ ମାରିଲେ ବ୍ରହ୍ମ ହତ୍ୟା’ ପରି ହୋଇଛି । ତଥାପି ଏଭିତି ଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମାଲିଶ ମୋକ୍ଷାୟ କରିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରୟୋଜନ ଦୂର ସପ୍ରାହ୍ଵ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।’ ଏପରି ଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ନୂସରତ କି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ବକି ରହିଲା ।

କଣ

14

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନାବଳୀ

ଜନା ରାଶାଫ୍ରତ ଯେତେବେଳେ ପାଠ ପଢୁଥୁଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମନ ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଢଳିଥିଲା । ଡଣ୍ଡ କ୍ୟାରିଯର ଶେଷ ହେବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ହେବାକୁ ଟିକି କରିଥିଲେ । ଏପରି ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ଅଧାରଗରେ ସେ ନିଜ ଚିତ୍ତଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନା କହନ୍ତି, ‘ପାଠ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ହେବାକୁ ଛାଇ ହେଲା, ସେଥାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ମଞ୍ଚରେ ପୂଣି ମନ ବଦଳ ଗଲା । ଆଉ ତା’ପରେ ଅଭିନିୟମ ଆପଣେଇ ନେଲି । ମାତ୍ର ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆମନିଭ୍ରତଶାଳ ହେବାକୁ ପରିବାର ଛାଇ ଦିଲା ଗଲି ଆସିଥିଲି । ପୃଥିବୀ ମତେଳି କରିବା ପରେ ଅଭିନ୍ୟାନ ଥୁଏବା ପୂର୍ବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି ।’ କଜନୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ହିୟୀ ସିମେବା ଥାରା ‘ଗ୍ୟାଙ୍କ୍ଷର’ । ଏହି ପିଲାରେ ଅଭିନିୟ କରିବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କର ବୟସ କେତେ ହୋଇଥିଲା ଜାଣନ୍ତି ? ମାତ୍ର ୧୯ ବର୍ଷ । ମହେଶ ଉଚକ ଏହି ପିଲାର ନାମିକା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତିଆରି ବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ସେ ମନା କରିଦେବାରୁ କଜନା ବାଜି ମାରି ନେଇଥିଲେ । ବର୍ଷମାନ ସେ ଜନିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜୀବନାକୁ ନେଇ ଯତନ ହେଇଥାରୀ ମିରେମା ‘ଏପରିକେବି’ରେ ଅଭିନିୟ ଲିଖିବା ମୁହଁ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାଳା ମଧ୍ୟ

ହେଉଥିବା ସମେତା ‘ଏମରଙ୍ଗେନ୍ଟ୍’ ରେ ଅଭିନ୍ୟାନ କରିବା ସହ ଏହାର ନିଷ୍ଠକଣା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପାଇଲା ଏହାର ବ୍ୟତୀତ ଚତୁର୍ଦ୍ଵାରା ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଚାଲୁ ରହିଛି ।

୪୮

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମରା

ଯାମି ଗୋଟମ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଦେଶି ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା । ଏପରି କି ସବୁଜ ପରିବେଶ ବିଷୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲାଗି ସେ ନିଜର ହିମାଳୟ ପ୍ରଦେଶ ବଜାଲୋ ବାହାରେ ଏକ ସବୁଜ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ତା'ରୁ ଏକ ଅର୍ଗନିକ ଗାର୍ଡେନ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଖାସ କଥା ହେଲା, ଏହାର ଯତ୍ନ ସେ ନିଜେ ହଁ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏତଳି ମାନସିକତା ବିଷୟରେ ଯାମି କହନ୍ତି, 'ମୋତେ ସବୁଜରେଲେ ସବୁଜ ପରିବେଶ ବେଶୀ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ମୋ

ଏ ଚାରିପଟରେ ମୁଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ ଲଗାଇଛି । ତା'ସହ ଘର ସାମନାରେ ଏକ ବୀକ ଗାର୍ଡେନ୍ କରିଛି । ଏଥରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧୀୟ ଗଛ ମଧ୍ୟ ଲଗାଇଛି । ସବୁଜ ଦଶ ଦିଶୀଯରେ ଜୀବନସତେଜନା ସୁମୁଖୀ କରିବା ଲାଗି ଏକ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଗଠନ କରିଛି । ଯାମିଙ୍କ ପରଦା କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା କନ୍ତୁ ଫିଲ୍ଡ୍ 'ଉଲ୍ଲାସ ଉତ୍ସାହ' ରୁ । ତାଙ୍କ ଅଭିନାଟ ହିମ ସିନେମା ଥିଲା 'ଭିଜି ଦୋନର' । ଲଜ୍ଜିମଧ୍ୟରେ ସେ ବେଶ କେତେଟି କନ୍ତୁ, ତେଣୁଣୁ, ମାଲାଯାଳାମ ଏବଂ ହିମ ସିନେମାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଫେରିଳେ ପୁଣ୍ଡର

ବି ମିଶ୍ର ପିଲ୍ଲସ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଦୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ପରିଲେ ମୁଁ ଭୂରା' । ଏକ ଭିନ୍ନଧରଣର ପ୍ରେମ କାହାଣୀ ଆଧାର ର ପିଲ୍ଲସ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାହାଣୀ ଅଭିନେତା ବଦି ମିଶ୍ର ଲଖୁଥିବା ବେଳେ ଡାହାକୁ ଆଧାର କରି ସଂକାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତ. ଜନୀ ରଞ୍ଜନ । ଏକ ତ୍ରିକୋଣୀୟ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ ଉପରେ ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ମର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏଥରେ ଲଭ, ଲମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଭାମା,

ମେଡ଼ିର ଭରପୁର ତଡକା ରହିଛି ବୋଲି ତ. ରଜନୀ କହନ୍ତି । ଫିଲ୍ମର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ମିତ, ବଦି ମିଶ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭାବନା, ପପୁ ସନ୍ତୁକ୍ତ ଏବଂ ହରିହର ମହାପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଭିନ୍ନଯ କରିଛନ୍ତି । ସଂଯୋଜିତ ଗାଁତରୁଣିକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ରଥ । ଦେବକାନ୍ତ ମିଶ୍ର ହାର ପ୍ରୟୋଜନା କରିଥିବା ବେଳେ ଏକବୁଲ୍ଲୁଣ୍ଡିଭ ପ୍ରଭ୍ୟୁସର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରସନ୍ନ ହିବେବା । ଦିର୍ଘବିର୍କତ ଭାର ସମ୍ବଲିଛନ୍ତି କୋରିଓଗ୍ରାଫର-କମ୍-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁଧାକର ବସନ୍ତ । ତେବେ ଲୁଣ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଛି ତାହା ରିଲିଜ ହେବା ପରେ ହଁ ଜଣାପିଦିବ ।

ଆଖ୍ରେ ଆଖ୍ରେ ଲସାରା କରି, ରଣ୍ଜୀଳା ମନଙ୍କୁ କରିଛି ଚୋରି

ପ୍ରଶ୍ନ—ସବୁବେଳେ ମୋ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଆସୁଛି । ତା' କଥା ଭାବି ଦିନ ବଢ଼ି ଯାଉଛି । କ'ଣ କରିବି ?

—ତପ୍ରମାଦ ସାହୁ, ରାଜରଜେଲା

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ନିଶା ଥରେ ଘାରିଲେ ଭଲ ମନ ଜଣାପଡ଼ି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଟି କଥାକୁ ଆବେ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଅନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସବୁବେଳେ ଆସୁଛି ଆପଣଙ୍କ ମନ ତା' ପାଖରେ ଏବେ ବନ୍ଦ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଯାହାକୁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ତା' ବିଶ୍ୱଯରେ ଯଦି କିନ୍ତୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ଆଧାର କରି ସବିଶେଷ ଥଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ମନ ମାନିଲା ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସାକୁ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ । ପାଣିପାଗ ଯଦି ଠିକ୍ ରହେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନ ଥମ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତା'ପରେ କେବଳ ଧାତି ଦେଖୁ ମାତ୍ରିଯିବା କଥା ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେହି ସୁନ୍ଦରାର ଲାକ୍ଷ୍ମୀଆ ହସ ପାଖରେ ମୁଁ ବନ୍ଦ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ସତେ ଯେମତି ସେ ମୋ ମନକୁ ଗୋରି କରିନେଇଛି । ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।

—ଅଲେଖ, କଟକ

ଉତ୍ତର: ସେହି ସୁନ୍ଦରାର ପରିଚୟ ବୋଧନ୍ତୁ ଆପଣ

ନିଜ ମନକୁ ନିର୍ମଳ ରଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଯୋକା ଖାଲ୍‌ଥିଲେ ସେତକି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାହା ମନ ଭିତରେ ସେମିତି ଦୁଇ ଦୁଇ ହୋଇ ଜଳୁଥିବ ଆଉ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ନା ଆପଣ ଆଗକୁ ଯିବେ ନା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲିପାରିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରେମରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣଲେଖ ଗଣି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ମନ ହୋଇଛି, ତେବେ ଏମିତିକା ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ ଯିଏ ସାରା ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପଡ଼ି ଯେଉଁ ଝିଅନ୍ତୁ ପ୍ରେମ କଲି ସେ ମୋତେ ଅଧା ବାଟରେ ଏମିତି ନାମ ଦେଲା ଯେ ଆଉ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ହେଉନାହିଁ । ମୁଁ ମୋ ମନକୁ କେମିତି ବଦଳାଇବି କହିବେ କି ଯାଥା ?

—ଦିବାକର, ନବରଞ୍ଜପୁର

ଉତ୍ତର: କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମ କଲେ ଏମିତି ପରିଷ୍ଠିତର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗର ସଜେସନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପରଖ୍ୟ ନେବାର ଥିଲା । ତାଙ୍କ କଥାରେ ପଡ଼ି ଆଗ ପଛ ବିଚାର ନ କରି ଆଗେଇ ଗଲେ । ଆଉ ଅଧା ବାଟରେ ଏମିତି ବୁଦ୍ଧି ଶିଖିଲେ ଯେ ତାହାକୁ ବାଲି ହେଉଛନ୍ତି । କଥାରେ ଅଛି ‘ଗତସ୍ୟ ଶୋଚନା ନାସ୍ତି’ । ତେଣୁ ସେପରି ପ୍ରେମକୁ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ମନରୁ ପାଶୋରି ପକାଇ ନୁଆ । ପ୍ରେମ ବିଶ୍ୱଯରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନା !

ସାଥୀ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଜେଜେ ତା'କୁ ଦେଇପାରିଲିନି ପ୍ରଥମ ଦରପା

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ମଞ୍ଜରୀ
ବେହେରା ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହୁନ୍ତି...

ସେ ଦିନ ଥିଲା ୨୦୦୭ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨ତାରିଖ ; ଯେଉଁଦିନ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ବରମା ମିଲିଥିଲା । ବରମା ପାଇବା ପରେ ପୂର୍ବରୁ ମନେ ଭାବିଥିବା ସବୁ ଖୁସିଲୁ ଏଇ ଚଙ୍ଗାରେ ପୁରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲା । ପ୍ରଥମେ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ କିନ୍ତୁ ଚଙ୍ଗା ଦେଇଥିଲା । ତା'ପରେ ଆଉ ଯାହା ବଳିଲା, ସେଥିରେ ତରିଣୀ ମା'ଙ୍କ ପୁରା ପାଇଁ ଧୂପ, ବାପ, ନତିଆ, ଶାତୀ କିଣି ପଠାଇଲି । ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଶାତାରିଏ କିଣିଥିଲା । କେବଳ ସେତକି ନୁହେଁ, ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ହିସାବରେ ରୋଜଗାରର କିନ୍ତୁ ଅଂଶ ପତ୍ରିକା କିଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲା । ଖାସ କରି ଶିଶୁ ପତ୍ରିକା କିଣି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲା । ତେବେ ମୋ ରୋଜଗାର ପାଇଁ ଯିଏ ସଦାବେଳେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରୁ ସେ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ ମୋ ପ୍ରିୟ କେବେ ମା' । ମନ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ଭାଗାକ୍ରମ ଥିଲେ ବି ବିଦ୍ୟାଲୟର ପିଲାମାନଙ୍କର ହସରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରି ମୋ ସମୟ ବିତିଲେ ଦେଇଥିଲା । ତଥାପି ମୋ ଚାକିରା ଜୀବନରେ ଜେଜେ ମା'ର ଅଭାବ ମୁଁ ସବୁଦିନ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ସବୁ ଜେଜେ ଆଉ ଜେଜେ ମା' ବୁଦ୍ଧିତ୍ରେ ନିଜ ନାଟି ନାତୁରୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରକୁ ନିଜ ହାତରେ ଧରିବାପାଇଁ ଆଉ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାପାଇଁ । ମୋତେ ମୋ ଜେଜେ ମା' ବସୁତ ଭଲ ପାଇଥିଲା । ସବୁଦିନ କହୁଥିଲା, ‘ତୁ ଚାକିରା କରିବୁ, ପଇସା ପାଇବୁ, ହେଲେ ନିଜ ସଂକଳନକୁ କେବେ ଭୁଲିବୁନି ।’ ତା'ର ସେଇ ପଦିଏ କଥା ମୁଁ ଅଜିଯାଏ ମନେରଖ୍ୟ ବାଟ ଚାଲୁଛି । ବାପା ବୋଉଙ୍କ ଆବର ଯତ୍ନରେ ସିନା ବତ ହୋଇଛି ଆଉ ପାଠ୍ୟପଦି ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଟିଏ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ଯେଉଁ ଧୟ, ସାହସ, ଶକ୍ତି ପାଉଥିଲି ତାହା ମୋତେ ମୋ ଜେଜେ ମା' ହୁଁ ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିଲା । ତେଣୁ ସବୁ ଜୀବନରେ ମୋତେ ମୋ ଜେଜେମା' ଭଲ ପାଇଥିଲା ।

ଶାଧନା ପୀଠ ଦେଖୁ-ପୁର

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂସ୍କୃତି ସର୍ବଧର୍ମ ସନ୍ଧାନୀର ପ୍ରତିକଳା । ଯେଉଁଠାରେ
ନାମ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ଦୋତାରେ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ପ୍ରକଟ ହୁଅଛି
ବୋଲି ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ପ୍ରତି ଯୁଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ ସାନ୍ଧିଧ୍ୟ
ଲାଭ ଓ ଆଶାର୍ବାଦ ପାଇଁ ପ୍ରଥମା, ଉଜନ, ଜଣାଣ, କାର୍ତ୍ତନ,
ମନ୍ଦ୍ର, ନାମ ଆଦି ଜୟକରିବା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକିଳ୍ପା ରହିଛି ।
ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୂର୍ବରୂପ ପୁରୁଷୋରମ
ଧାମରେ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ପରିବେଶଶ କରାଯାଉଥିବା ପୁରାଣରୁ
ଜଣାପଡ଼େ । ତେବେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂସ୍କୃତରେ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ।
ଭକ୍ତର ସଂକାର୍ତ୍ତନରେ ମହାପ୍ରଭୁ କଳିଆସାଆନ୍ତ ଦବ୍ବା ପଡ଼ି ଆସିଛନ୍ତି ।

ସେମିତି ଏକ ସାଧନା ପଠୀର କଥା; ଯେଉଁଠି ଭଲ
ଅହରହ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକାରନ କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର
ପୂରୀରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦କିମୀ ଦୂର ବ୍ରକ୍ଷଗିରି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରକ୍ଷଗିରିକୁ
ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ପଡ଼ିବ ବେଶ୍ପୁର ଗାଁ । ଏହି ଗାଁରେ
ରହିଛି ଏକ ବହୁ ପୁରାତନ ଧର୍ମପଠ । ଦିନେ ଏହି ଗାଁରେ
ଶ୍ରୀ ଚେତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ପାଦ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେତେବେଳେ
ଏହି ଗାଁରେ ଦୁଇ ଭାଇ ଥିଲେ ମାଧବୀ ଦାସ ଓ ରାଧା
ରାମନନ୍ଦ । ଏମାନଙ୍କ ବଂଶଜ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର
ଖୁତିକୁ ଏବେ ବି ସାଜାଇ ରଖୁଛନ୍ତି । ଦିନଥିଲା ଉକ୍ତଙ୍କର

ଅନ୍ୟତମ ପରାକ୍ରମୀ ରାଜୀ ଥୁଲେ ପ୍ରତାପରୂପ୍ତ ଦେବ । ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତରରେ ତ୍ରିଭେଣୀ, ଯାହା ଗଞ୍ଜାୟାଟଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ ରାମେଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତର ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପୁସଳମାନମାନେ ଭାରତ ଶାସନ କରୁଥିଲେ ହେଁ ଓଡ଼ିଶା ଥିଲା ସ୍ଵାଧାନ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳର ଓଡ଼ିଆ ରାଜୀ ବାହ୍ୟ ଆକ୍ରମଣରୁ ଉତ୍କଳକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ରାଜୀ ରାଜ୍ୟାନ୍ତରର ଧୂରକଷର ରାୟରାମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ୟକୁ ଗର୍ଭଶୂର କରି ପଠାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଲୋକେ ରାଜ ମହେତ୍ରର ରାଜୀ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ରାୟରାମାନନ୍ଦ ଯେ କେବଳ ରାଜୀ ପ୍ରତାପ ରୂପ୍ତଦେବଙ୍କର ଜଣେ ସୁଦର୍ଶନ ପ୍ରଶାସକ ଥୁଲେ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ଏକ ଧାରାରେ ଥୁଲେ ମହାନ କୃଷ୍ଣପ୍ରେମୀ, ସଂଗୀତଜ୍ଞ ଓ ନାଟ୍ୟକାରୀ । ଜଗନ୍ନାଥ ବଲ୍ଲଭର ମଧ୍ୟ ସେ ଥୁଲେ ରଚିତିତା । ସେ ସର୍ବଦା କଷ୍ଟ ଭକ୍ତିରେ ନିମ୍ନାୟ ରହୁଥିଲେ । ସ୍ନେହତରୀ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଚେତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ସହ ରାୟ ରାମାନନ୍ଦଙ୍କର ଭେଟ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ଦେବ ତାଙ୍କର ପୁରା ରହଣୀ ସମୟରେ ବେଶ୍ୱପୁର ଗାଁରେ ଥିବା ରାୟ ରାମାନନ୍ଦଙ୍କ

ବାସଭବନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାର
କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ବେଷ୍ଟପୁର ଗାଁରେ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀଗୋପିନାଥ ଦେବଙ୍କ
ମନ୍ଦିର, ମାଧ୍ୟବା ଦାସଙ୍କ ମୀଠାପନୀ, ରାୟ
ରାମାନନ୍ଦ ଓ ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର,
ପ୍ରତିମୁର୍ତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଓ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣା
ପାଇଁ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଏକ
କମିଟି ଗଠନ ହୋଇଛି । ଏଥୁରେ ଗାଁର
ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯୋଗ ଦେଇ ମଠର
ପରିବାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ
ସମୟରେ ପାରଶ୍ରମିକ ରିଟିନ୍‌ମିଟିରେ ଏହି
ମୀଠାପନୀ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜାର୍ତ୍ତା କରାଯାଉଛି ।

- ସ୍ଵାଧୀନ ଚମ୍ପତରାୟ

କଣ୍ଟେକ୍ ପରିବାର

ଦେଖିଣ ଭାରତୀୟ ପରମାରେ ଗୋନ୍ଧାଳା କୋଲୁଷୁ ବା ଗୋଲୁ
ଏକ ସୁଦର ପର୍ବା ପଦିତ୍ର ନବାହାତ୍ରି ଉଷ୍ଣବ ପାଳନ ସମୟରେ
ତାମିଲନାଡୁ, ତେଳେଙ୍ଗାନା, କର୍ନାଟକ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଥଥା
ଓଡ଼ିଶାର ବ୍ରଜପୁର, ଜୟପୁର, ରାୟଗଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦି ଅଞ୍ଚଳର ତେଲୁଗୁ
ଭାଷା ପରିବାରର ଘରେ ଘରେ ରଙ୍ଗବେଳେ ପସରା ମେଲାଇ
ଆୟୋଜିତ ହୃଦ କଣ୍ଠେ ଓ ମୂର୍ତ୍ତି ସବୁର ରମଣୀୟ ଦରବାର।
ଆକ ଥାକ ହୋଇ ସୁଧର ଭାବରେ ସଜ୍ଜିତ ‘ପଜାଡ଼ ବୋମେଞ୍ଚ’
ନାମରେ ପରିଚିତ ଏହି କଣ୍ଠେଜୁଡ଼ିକ ବେଶ ରାଜକୀୟ। ରାଜା-ରାଣୀ
କିମ୍ବା ରାଜପୁତ୍ର-ଯୁବରାଣୀ ଅଥବା ଦେବ-ଦେବୀ, ମାନବ-ମାନବୀ
ଯୋଡ଼ିଛୁ ନେଇ ଏହାର ପରିଚକ୍ଷମ କହାଯାଇଥାଏ। ରାଣୀଯାଣୀ,
ମହାଭାରତ ଥଥା ବିଜିନ୍ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀର ବିଷୟ ବୟସକୁ ନେଇ

କିନ୍ତୁ ଯିତି ହୋଇଥାଏ ଏହି ପାରମାଣ୍ଵିକ କଣ୍ଠେଇ ଦରବାର। ଜନଙ୍ଗାବନର ବିବିଧ ରୂପ ଓ ସାମାଜିକ ଚାଲିଚଳଣିକୁ ନେଇ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିନ୍ତନ କରାଯିବା ସହ ସେହି ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ ଏହାର ସାଜ୍ଞାବନ୍ଧା। ଏଥପାଇଁ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରୁ ମୁର୍ତ୍ତି ବା କଣ୍ଠେଇ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଯାଇଛି ରଖାଯାଇଥାଏ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ପରିବାରର ମହିଳାମାନେ ଏସବୁ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ପରମାଣୁ ବଜାୟ ରଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ବିବାହ ସମୟରେ କନ୍ୟାକୁ କଣ୍ଠେଇ ପସରା ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥାଏ।

ନବରାତ୍ରି ବେଳେ ମହିଷାସୁର ସହିତ ନବ
ରୂପଧାରଣୀ ଦୈବାଶକ୍ତିଙ୍କର ନବ ଦିବସର ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ

ବିଜୟ ଦଶମା ତିଥରେ ଆସୁଇକ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଦିବ୍ୟ ନାରୀଶକ୍ତିର ବିଜୟ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହି ସମୟ ପୂର୍ବି ମହାଲୟା ପକ୍ଷ ବେଳେ ଯମରାଜଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବା ଭର୍ଜୀ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଆପଦବିପଦ, ଦୁର୍ଘଟଣା, ଅକାଳ ମୃଦୁଖର ଆଶଙ୍କା ରହିଥାଏ, ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ କଣ୍ଠେଇ ଦରବାରର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇ ସବାରାମୁକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ତଞ୍ଜିତ ସ୍ଵର୍ଗ, ସମଦ୍ରିତ ଆବାହନ କରାଯାଏ ।

କଣ୍ଠେରୁ ଡିକର ସାଜୁନ୍ତାର ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ତିନି, ପାଞ୍ଚ, ସାତ ବା ନଅ ପରି ଅୟୁଗ ସଂଖ୍ୟାର ବୋପାନ ବା ପାହାଚରେ ସଜେଇ ରଖା ହୁଅଛି । ସବୁ, ରଜ, ତମ ତିନି ଗୁଣର ପରିକଳ୍ପନା ହେଉ ଥିଲା ଅନ୍ତି, ବାୟୁ, ଜଳ, ଆକାଶ, ଭୂମି ରଧୀ ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତ ହେଉ ଥିବା ସପ୍ତମାଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିମୟ ବୃଦ୍ଧିଣୀ ହୁଅନ୍ତି । ଏହିପରି ଅୟୁଗ ସଂଖ୍ୟାର ଥାକରେ ମର୍ତ୍ତି ସବ ସଜାହୋଲୁ ରଖାଯାଇଥାଏ ।

ସର୍ବୋକ୍ତ ପ୍ଲାନରେ ଆମ ଡାଳ, ପଇଢ଼ ସହ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଦିଶ୍ୟାସ କରାଯାଏ ଯେ, କଳସ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଗାମାତା ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ମହା ସରସ୍ଵତୀ ଏବଂ ମହା ଗୋରୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ନାରାଯଣ ଏବଂ ମହାଦେବ ଶଙ୍କର, ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦଶ ଅବତାରଙ୍କ ଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ଵାସ ସବୁଠାବୁ ଉପର ସୋପାନରେ ରଖାଯାଏ । ସାଧୁମାତ୍ର, ମହାପୁରୁଷ, ଦିନ ଯୋଗୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ତଳକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରନେତା, ଧର୍ମମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ତଳ ସୋପାନରେ ସାଧାରଣ ମାନବ ମୂର୍ତ୍ତି ରଖାଯାଇଥାଏ । ତା' ତଳକୁ ଶର୍କରା ଓ ଶସ୍ୟାଦି ପଣ୍ଡବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା କରେଇ, ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା କରେଇ ରଖାଯାଇଥାଏ । ସବା ତଳ ଥାକରେ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସଜା ଯାଇଥାଏ । ସାମାଜିକ ଚଳଣି ଓ ସଂକ୍ଷିତ ବିକାଶ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ ଏହି କରେଇ । ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଚାଲିଆସିଥିବା ଏହି ପରମରା ଆଧୁନିକ ରାତିନାଟି ଚାଲିଲଙ୍ଘି ଭିତରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ହରାଉଛି ସତ, କିନ୍ତୁ ଏହି ରମଣୀୟ କରେଇ ଦରବାର ଉତ୍ସବ ଅଦ୍ୟାବଧ୍ୟ ପାରିବାରିକ ତୋରକୁ ସର୍ବିକ୍ଷି ।

-ସୁଜାତା ମିଶ୍ର

କଣ୍ଠାପଳିସ୍ , ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୧୪୩୭୧୧୩୦୮

ଯାହିନ୍

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାତ୍ ହାତ୍

ଜାଭା / ଜାଞ୍ଜା

ପପୁ ଏକ ଆଇଟି କଥାନାରେ
ଲଣ୍ଠନଭ୍ୟ ଦେବାକୁ ଯାଇଥାଏ ।
ଲଣ୍ଠନଭ୍ୟ ନେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି: ଜାଭାର
ଟଟି ଉର୍ଜନ କ'ଣ କ'ଣ କୁହକୁ ।
ପପୁ: ମର ଜାଞ୍ଜା, ମିର ଜାଞ୍ଜା, ଲୁଟ
ଜାଞ୍ଜା ଓ ସଦକେ ଜାଞ୍ଜା ।
ଲଣ୍ଠନଭ୍ୟ ନେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି: ବହୁତ
ବର୍ଜିଆ । ଆପଣ ଘରକୁ
ଯାଇପାରନ୍ତି ।

ଦେଖୁ ଦେଖୁ

ସ୍ତ୍ରୀ: ହେଇଟି ଶୁଣୁଛି, ଦେଖୁ ଦେଖୁ
ଆମ ବାହାଘରକୁ ୨୦ ବର୍ଷ
ହେଇଗଲାଣି ।

ସ୍ଵାମୀ: ତମ ପାଇଁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ
ହେଇଥିବ । ହେଲେ ମୋ ପାଇଁ
ଶୁଣି ଶୁଣି ୨୦ ବର୍ଷ ବିତିଲା ।

ଅକ୍ଷପୋଢ଼

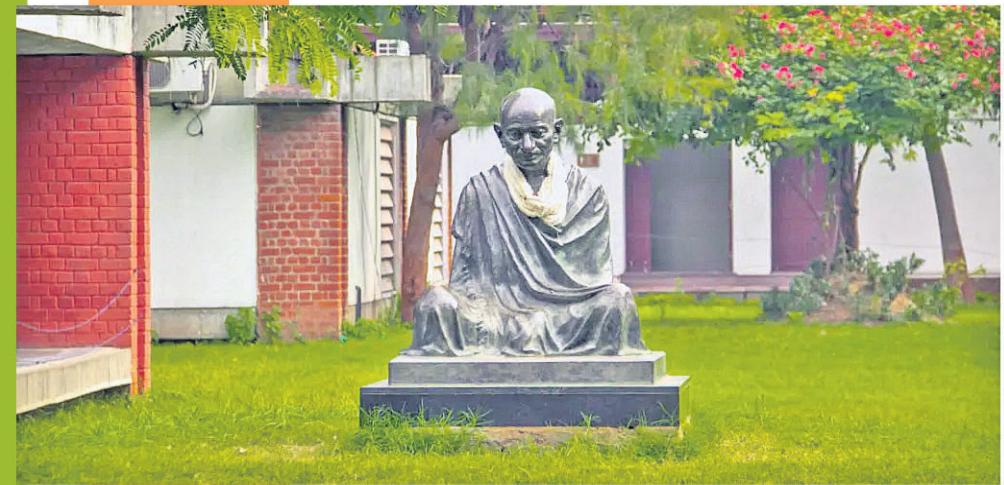
ଗୋପୀ ମୁନାକୁ: ଆରେ ଏଇ
ଫର୍ଡ(FORD) ମାନେ କ'ଣ ?
ମୁନା: ଏକି ଜାଣିନ୍ତି ? ଲାଏ ହେଉଛି
ଗୋଟେ ଗାଡ଼ି ।

ଗୋପୀ: ଓହୋ ! ତା'ହେଲେ
OXFORD ମାନେ କ'ଣ ?

ମୁନା: ସିମଳ କଥା, OX ଅର୍ଥ ବଳଦ
ଓ FORD ଅର୍ଥ ଗାଡ଼ି । ତା'ମାନେ
OXFORD ଅର୍ଥ ହେଉଛି
'ବଳଦ ଗାଡ଼ି' ।

ଫର୍ଡ-ଫର୍ଡ-ଫର୍ଡ-ଫର୍ଡ-ଫର୍ଡ-
୨୦୨୦-୨୮୬ (୨୮୬୦)-୫୫୨୩୭୭
୦୨୦୨୪୭-୫୫୨୩୭୭୭, ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀମତୀ ହିନ୍ଦୁ-ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର,
ଶ୍ରୀମତୀ ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର-ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର
ଶ୍ରୀମତୀ ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର-ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର

ଏଠି ବୁଲିଗେ ଦେଶପ୍ରାଚିରେ

* ଜଣ୍ମିଆ ଗୋଟିଏ ନୃଥାଦିଲୋଟିତ ଜଣ୍ମିଆ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଥାନକ। ବନ୍ଦର ଯେତେବେଳେ ତାହିଁରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ବୁଲିଯାଇପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ହେଉ ଅବା ସାଧାନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଗଲେ କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାହିତ୍ୟାରିବେ। ମନରେ ଦେଶପ୍ରାଚି ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହ ଅନେକ ଏତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାର ସ୍ମୂଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲଭିପାରିବେ।

* ଲାଲକିଲା: ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଦିଲା ପରେତ୍ର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଖୁବ ରହିଥାଏ; ଯାନ୍ତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନ୍ଟରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକର ସୁଅ ଛୁଟେ। ଏହି ପରେତ୍ର ଦେଖିବା ସହ ଆଗନ୍ତୁକମାନେ ନିଜତରେ ଥିବା ଲାଲକିଲାର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଆଦୋ ଭୁଲି ନଥାନ୍ତି। କାରଣ ଲାଲକିଲା ହେଉଛି ଏକ ଏତିହାସିକ ଦୂର୍ଘା। ଜିତିହାସ ସମକ୍ଷାୟ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଏହି ଦୂର୍ଘ ସହିତ ଜହିତ ରହିଛି। କେବଳ ସେତିକେ ମୁହଁଁ ଏହି ଦୁର୍ଘର୍ତ୍ତର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବି ଦେଖିବାକୁ ଦେଖି ମନୋରମ ଲାଗିଥାଏ।

* ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମ: ମୁଜରାର ଅହମଦାବାଦପ୍ରିତି ସାବରମତୀ ନଦୀତରେ ଥିବା ଏହି ଆଶ୍ରମର ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ଅନୁଗତମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧିଷ୍ଠା ଏବଂ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ। ତା'ସହିତ ଜଣେ କିପରି ନିଜର ଦୁର୍ଘ ଖାଲ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ନିଜେ ଠିଆ ହୋଇପାରିବ, ସେ ବିଷୟରେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ। ବିଶେଷକରି ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଠାରଣ୍ତିରୁ, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, ଚାଷବାସ ଆଦି ବିଷୟ ଉପରେ ଝାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। 'ଖାତ ଖାତ ପିନ୍ଧି' ଥିଲା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ବାଣୀ। ସେଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏଠାରେ ଚରଣୀ ସ୍ଥାପନ କରି ସେଥିରେ ନିଜେ ନିଜର ପୋଷାକ ତିଆରି କରି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କୁ ବି ତାହା ଶିଖାଉଥିଲେ। ଫଳରେ ଅନେକ ଲୋକ ଏଥରୁ ଉପକୃତ ହେଉଥିଲେ। ତେବେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବୁଲିରେ ଏହି ଆଶ୍ରମରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଯାହା ଗାନ୍ଧି

ସ୍ଵ। ର କ

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ କେଉଁ କେଉଁ ଖାନକୁ ବୁଲିଗଲେ ମନରେ ଦେଶପ୍ରାଚି ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହ ଅନେକ ଏତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିହେବ, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସଂଗ୍ରହାଳୟ ନାମରେ ପରିଚିତ। ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆଗମ କରି ମୃଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟର ଅନେକ ଫଳେ, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅନେକ ହାତଲେଖା ଚିଠି, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବହୁ ମୁଦ୍ରକ ତଥା ଅନେକ କଳାକୃତି ଆଦି ଭୁଲି ଦେଖିପାରିବେ। ତେଣୁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ବୁଲିବା ପାଇଁ ଏହି ଖାନଟି ଏକ ଉତ୍ତମ ବିଜନ୍ତୁ ହୋଇପାରେ।

* ଅଗରି-ଖୁଗା ବର୍ତ୍ତର: ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବର୍ତ୍ତର ଆତେ ବି ବୁଲି ଯାଇପାରିବେ। କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଗଲେ ଦେଶଭକ୍ତିର କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାହିତ୍ୟର ସ୍ମୂଯୋଗ ମିଳେ।

* ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ପାର୍କ: ଏହା ଆଲପ୍ରେସ୍ତ ପାର୍କ ନାମରେ ବି ପରିଚିତ। ଏହି ପାର୍କଟି ଆଲାହାରାଦରେ ପ୍ରିମ୍ ଆଲପ୍ରେସ୍ତଙ୍କ ନାମେ ପ୍ରଥମେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା। କିନ୍ତୁ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ଏହି ପାର୍କରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଏହା ଲୋକମୁଖେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ପାର୍କ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେଥିପାଇଁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ, ସାଧାନତା ଦିବସ, ଶହୀଦ ଦିବସ ପରି ବିଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏଠାକୁ ଗଲେ ସ୍ଵଚ୍ଛ କାର୍ଯ୍ୟକୁମକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସ୍ମୂଯୋଗ ମିଳିଥାଏ।

* ଚମ୍ପାରଣ: ଏହା ବିଶାରମ୍ଭ ଏକ ଏତିହାସିକ ଖାନ; ଯେଉଁଠାରେ ଜାତି ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ଲାଙ୍ଗରଜକ୍କ ବିରୋଧରେ

ନିଜର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ଧିଷ୍ଠା ଆଗମ କରିଥିଲେ ଗୋଲି ତଥ୍ୟ ରହିଛି। ଚମ୍ପାରଣର ଜିତିହାସ ଏତେବୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଣଶାବଳୀକୁ ନିଜ ତିରେ ସାଇତି ରଖିଥାବାରୁ ଏହି ଖାନଟିର ମହାବୁ ସବୁବେଳେ ରହିଆଏଇଛି। ତେଣୁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଲିଯାଇ ଦେଶପ୍ରାଚି ନିଆରା ଅନୁଭୂତିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭୂତି ଲଭିପାରିବେ।

କେବଳ ଏହିପରୁ ଖାନ ନୁହେଁ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଭାବେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ କୋଲକାତାର ନେତାଙ୍କ ଭବନ, ଲାଭାନନ୍ଦ କାରଗିଲ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନକ, ମୁଜରାର ପୋର୍ବଦର, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଖାନ୍ଦି କିଲା ଆଦି ଖାନକୁ ବୁଲିଯାଇ ଦେଶପ୍ରାଚିର ନିଆରା ଅନୁଭୂତିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭୂତି କରିପାରିବେ।

ଚରଣ ପୁତ୍ରିକୃତୀ

ନୋଏଟାପ୍ଲୁ ଚରଖା: ମହାମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ୧୯୦୮ମ ଜନ୍ମବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ନୋଏଟାପ୍ଲୁ ସେକ୍ଟର ୯୪ରେ ଏକ ବଡ଼ ଚରଖାର ଉନ୍ନେତନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଚରଖାଟି ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଡେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରେ । ୧୯୫୦ କି.ଗ୍ରା । ଓଜନର ଏହି ଚରଖା ଡେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରେ ତିଆରି ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚରଖାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି । ଉକ୍ତ ଚରଖା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସ୍ଵଦେଶୀ ହେବାର ସ୍ବପ୍ନ୍ତୁ ଦର୍ଶିତାଏ । ତା'ସହ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପୁକ୍ତ ହେବାର ବାର୍ତ୍ତା ବି ବହନ କରେ । ଏଥରେ ୧୯୫୦ କି.ଗ୍ରା । ବ୍ୟବହର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ ଚରଖା: ସେହିଭଳି ଦିଲ୍ଲୀର ଛିଦ୍ରା ଗାନ୍ଧୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀରନ୍ୟାଶନାଳ ଏଯାରପୋର୍ଟରେ ଅଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚରଖା । ଭାରତର ସମୃଦ୍ଧ ସାଂସ୍କୃତିକ ନିର୍ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଏହି ଚରଖା । ୪ ଟଙ୍କର ଭଳ୍କ ଚରଖା ଉଚ୍ଚମାନର ବର୍ଷା ଟିକ୍ ଉଦ୍ ବା ବର୍ଷା

ଶାଶ୍ଵତାନ୍ କାଠରେ ଥିଲାରି । ୧୭ ପୁଣ୍ୟ ଉଚ୍ଛବ, ୯ ପୁଣ୍ୟ ସାର ଓ ୧୦ ପୁଣ୍ୟ ଲମ୍ବା ଏହି ଚରଖାଟି ୪୫ ଦିନରେ ଗୁରୁତବାଟ, ଅହମ୍ବଦାବାଦର
୪୭ ଜଣ କାଠ କାରିଗରଙ୍କ ବ୍ୟାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

କୋଏମ୍ୟାଟୋର ଚରଣ ପ୍ରତିକୃତି: କୋଏମ୍ୟାଟୋର ରେସ୍‌କୋରସ ରୋଡ଼ରେ ୧୫ ଫୁଟ ଲମ୍ବ, ୯ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ଏକ ଚରଣ ପ୍ଲାପନ କରାଯାଇଛି । ପ୍ଲାପ ସାଥେ ଛାଅ ଫୁଟ ଓସାରର ଏହି ଚରଣ ସ୍ଥାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂକାରୀ ନିର୍ବିଳା ମହାମ୍ପା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଚରଣାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ । ଆଜିକାର ଯୁଦ୍ଧପିତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡା ଆଦୋଳନ ସମ୍ପର୍କରେ ସତେନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ହେଉଛି ଏହି ପ୍ରତିକୃତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତିକ ପ୍ରକାଶକ

ଆଜିକାଳି ଖାର୍ଟ ଡ୍ରାଇଭ ଗହିଦା ବହୁତ ରହିଛି । ତେଣୁ ଖାର୍ଟ ଡ୍ରାଇ ନିର୍ମାତାମାନେ ନୂଆ ମୁଆ ପିଚରର ସ୍ଵାର୍ଗଥାର ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଜାଣି ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ହେବେ ଜାପାନରେ ଏମିତି ଏକ କଥାମାନୀ ଅଛି ଯିବେ ତିଆରି କରୁଛି ଉମେଷ୍ଟ ବା ଜଡ ଡ୍ରାଇ । ଏହି ଘଣ୍ଟା ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରି ସ୍ଵାର୍ଗ ଡ୍ରାଇ ପରି ହେଲେ ଏଥୁରେ ନାହିଁ ଖାର୍ଟ ଡ୍ରାଇ କୌଣସି ପିଚର । ନା ଏହା ଦେଖାଏ ହାର୍ଟ ରେଣ୍ଟ, ଅଞ୍ଚିତ୍ବନ୍ତ ଲେଭଲ୍ ନା ଏଥୁରେ ଅଛି ଖାର୍ଟଫୋନ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର । ଏମିତିକି ଏହି ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବି ଦେଖାଇ ନ ଥାଏ । କାରଣ ଏଥୁରେ ଡିସ୍ପ୍ଲେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଡିସ୍ପ୍ଲେ ଖାନରେ ଅଛି ଡିସ୍ପ୍ଲେ ଆକାରର କଲାରଙ୍ଗର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ । ଆର ତାର୍ଫିତ ଲାଗି ରହିଛି ସିଲିକନ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଟ । ଏହି ଘଣ୍ଟା ଦେଖିବାକୁ ଖାଲି ଖାର୍ଟ ଡ୍ରାଇ ପରି । ହେଲେ ଏହା ସାଧାରଣ ଘଣ୍ଟା ପରି ମଧ୍ୟ କାମ କରି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଡ୍ରାଇକୁ ‘ଶ୍ଵେତ ଡ୍ରାଇ’ ବି କୁହାଯାଉଛି । ତାମା-କୁୟ ନାମକ ଜାପାନୀ କ୍ୟାପୁସ୍ୟଲ୍ ଖେଳନା ନିର୍ମାତା ତିଆରି କରିଛି ଉଚ୍ଚ ଡ୍ରାଇ । ଏହା ପାଞ୍ଚାନ୍ତି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ଓ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ନା ତାଲାର ରଖାଯାଇଛି ।

କଥା ଟାର୍

- ଓ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ଆଜିକାଳର ଲକ୍ଷ୍ଣରନେଟ୍ ସର୍ବସ୍ଵ ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୀଷର ଅନ୍ତରେ ଦୁଇ ଜନ୍ମଦିନ ପାଇଁ ହେଲାଛି । ଜଂଲିଶ ତାରିଖ, ସାରିପିକେଟ୍ ତାରିଖ, ଫେସ୍ବୁକ୍ ତାରିଖ ଓ ଘରେ (ସମ୍ବଦତ୍ତ କେବଳ ମା') ଡିଆ ତଥ୍ ଅନୁଯାୟୀ ତାରିଖ । ଜନ୍ମ ହୋଇ ପୃଥିବୀ କିମ୍ବା ଦେଶର କି ଉପକାର କଲ ନ କଲ ତାହା ଭିନ୍ନ କଥା, କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମହେଲାର ପେତକ ମୁଖ୍ୟ । ଜନ୍ମ ହେଲାର ମାନେ ଜନ୍ମଦିନ ଅଛି ଆଉ ଜନ୍ମଦିନ ଅଛି ମାନେ ଏହା ପାଇଁ ଜନ୍ମଦିନ ଅଛି ଆଜି କାହାର କିମ୍ବା ଅଧିକଥର ପାଇଁ ହେଲେ କ୍ଷତି ନାହିଁ । ଉପର ପ୍ରିୟ ମନୀଷ ଚାହେଁ ତିକେ ଖୁସି ହେଉ ପାଇଁ ମିଛ ଜନ୍ମଦିନର ବାହାନାରେ ପୁଣେ ମିଳିଯାଉ । ତାକୁ ସମସ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ ଶୁଭେଳା ଜଣାନ୍ତୁ । ପରିବାରରେ ସବୁଦିନେ ଗୁରୁତ୍ୱହାନ ଓ ଅପରିପକ୍ଷ ମନେହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ ହଠାତ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେହୁଅଛି ।

ଆଜି ବାଇଶ ଜାନୁଆରୀ । ଜଂଲିଶ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ମୋର ଜନ୍ମଦିନ । କମଳ ଭିତରେ ଶାତୁଆ ସକାଳର ଉଷ୍ମମ ମଜା ମେଉଥିବାବେଳେ ମୋବାଇଲ ରିଙ୍ଗରେ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା । ବିକ୍ରରେ ଫୋନ୍ ଉଠାଏ ତ ଆପରାଗ୍ରୁଭୁତିଲା ହ୍ୟାପି ବାର୍ଥ ତେ ସାଙ୍ଗ ।

- ଏ ଆଜି କ'ଣ କି ? ମୁଁ କୁଛିଲାକି କହିଲି ।

- ମାନେ ! ବନ୍ଦୁ ଜଣଙ୍କ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ । ହୁସତ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିବେ ଶଳାଟାକୁ ବୋଧେ କେହି ଏଯାଏ ଜନ୍ମଦିନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିମାହାତ୍ମି । ହଁ, ଜୀ ଏମିତି କେଉଁ ମନୋଜ ଦାସ କି ? ଲୋକ ସକାଳୁ ଫୁଲଚୋଡ଼ା ଧରି ଘର ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ । 'ଆଜି ପାର୍ଟି କେତେବେଳେ ?' ପୁଣି ବନ୍ଦୁ ପଚାରିଲେ । 'ପାର୍ଟି ? , କି ପାର୍ଟି ? ଏ ବୟସରେ ଆଉ ପାର୍ଟି ପାର୍ଟି କଣ କିମ୍ବା ଥାଏ ।'

- "ନା ନା, ସେମିତି କେମିତି ହେବ । ଦୁଇ ବର୍ଷହେଲା କରୋନା ପାଇଁ ଯିବାଆସିବା ବନ୍ଦ ଥିଲା, ହେଲେ ସେ ସବୁ ବାରଣ ଏବେ ନାହିଁ । ଗୋଟେ ପାର୍ଟି ତ ନିହାତି ଦରକାର ।" ଶେଷରେ ଯେନତେନ ପ୍ରକାରେ ବନ୍ଦୁଙ୍କୁ ବୁଝେଇ ଫୋନ୍ କାଟିଲା । କମଳ ଭିତରେ ଅର୍ଦ୍ଧତ୍ରାରେ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖୁଛି ମୋ' ଜନ୍ମଦିନ ପାଇଁ କଷ୍ଟମାନେ ସପ୍ତାହ ଆଗରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ରଖେଇଛନ୍ତି । ମୋ ସମ୍ବାନାର୍ଥେ ଏକ ସତାର ଆୟୋଜନ କରି ମୋତେ ସମ୍ବାନିତ କରୁଛନ୍ତି । ତକମିକା ଜରିରେ ବନ୍ଦା ହୋଇଥିବା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଉପହାର ପାଇଁରେ ଭର୍ତ୍ତା ହୋଇଯାଉଛି । ମୁଁ ବସିଥିବା ଚେଲୁକୁ ଉପର । ଏହି ଦିନର ଶୁତ୍ର ସ୍ବରୂପ ଏକ ଅଭିନନ୍ଦନ ପୁଣିକା ଛପାଯାଇଛି । ସୁନ୍ଦରିଆ ଫଳୋରୁକି ମୋର ନୂପୁ ପେପରରେ ଶହ ଶହ ଶୁଭେଳା ବର୍ଗ ଓ ଭିତରେ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକମାନେ ମୋତେ ଶୁଭେଳା ଜଣେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି କାଳେ ମୋ ଜନ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଏ ଦେଶ, ଏ ମାଟି, ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲାଇଛି । ଏପରି ଏକ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ୍ଦୁ ଜନ୍ମଦେଇ ଏ ଜାତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୋ ମା'ପିତାଙ୍କୁ

ଫୁଲିର ପ୍ରକାଶନୀ

ଇଂ ଜଗଦୀଶ ମିଶ୍ନ୍

ପ୍ରକାଶକ-ଲେଖାଲେଖ

ଭିଷ୍ଣୁପଦ୍ମ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୂଲ୍ୟ-୨୦୦ଟଙ୍କା

ଫୁଲିର ପ୍ରକାଶନୀ ଇଂ ଜଗଦୀଶ ମିଶ୍ନ୍ ଉପନ୍ୟାସ । ଏଥୁରେ ଲେଖକ ଜୀବନ ଆଉ ଦର୍ଶନର କଥା କହିଛନ୍ତି । 'ଦାୟିତ୍ୱ ମାନେ ହେଲା ଅଟକ ଜୀବନ, ସମୟ ଜଣି ସମସ୍ୟା କର ସମାଧାନ' । ସେ ତାଙ୍କ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ସବେତନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯାହାକୁ ଯାହା ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ତାକୁ ବିକ୍ରି ଭାବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପାଇଁ କର । ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ ଜୀବନ ଜୀଜୀବନ ସ୍ବପ୍ନ କଥା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ଏଠି ଅଛି ସ୍ବପ୍ନ ଭାଜିଯିବାର ଧୂର ସ୍ବାପତ୍ୟ ପୁଣି ଅଛି ପୁଲକିତ ହେବାର ଆନୁପାତିକ ଆବେଗ । ଉପନ୍ୟାସଟି ଯେ ଜୀବନବାଦର ଏକ ଅନୁକ୍ରମ ଭାଷା ସ୍ବାକ୍ଷର କରାଯାଇପାରେ । ଯାହା ପାଠକୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଦାରି ରଖେ ।

ଜନ୍ମଦିନ

କୁଟୁମ୍ବର ଆମା କରିଛନ୍ତି । ଓ ଏତେ ପ୍ରଶନ୍ତି ! ଏତେ ଖୁସି, ଏତେ ସମ୍ମାନ ! ଆଉ ଶୋଇପାରିଲି ନାହିଁ । କମଳ ଫମଲ ଫୋପାଡ଼ି ଉଠିଲି । ଶୀଘ୍ର ଯାଏ, ଘର ବାହାରେ ହୁସତ ଅନେକ ଲୋକ ମୋ' ଭଲ ଜଣେ ବାଣୀପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନର ଶୁଭେଳା ଜଣେଇବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥୁବେ !

ସହା ନିତ୍ୟକରମ ସାରି ବସିଛି । ସକାଳର ସେହି ପାର୍ଟି ଆଶ୍ୟା ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଛାଡ଼ି ଏଯାଏ କାହାରି ଫୋନ୍ କି ମେସେଜ ନାହିଁ । ହୁସତ ଏମିତି ହୁସା । ଏ ଜାତି କେବେ ବି ପୁଜ୍ୟପୂଜାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଶିଖିଲି । ଦେଶ, ଭାଷା, ସଂସ୍କାର ରକ୍ଷଣା ଯେତାର ସୁରକ୍ଷାମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନର ଶୁଭେଳା ଜଣେଇବା ପାଇଁ କାହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ ମନକୁ ବୁଝେଇଦେଲି, ଏପରି ସମୟରେ ଏ ସଦା ଦ୍ୟାମିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକାରକୁ କିମ୍ବା ମନେରଖାତ୍ରି ! ଏପରି ଆଶା ଏ କୃତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ରଖିବା ବୁଝାଯାଇ ।

ହୁମ୍ କୋ ମାଲୁମ ହେଲା ଜନ୍ମଦିନ ହେଲିବା ପାଇଁ ଖୁସି ରଖିଲେ

ପଢ଼ି ଚା ନେଇ ଆସିଲାରୁ ଆଜି ସକାଳୁ ଦେଖିଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ ବିଷ୍ଣୁରେ କହିଲି । ପଢ଼ି ଦାର୍ଶନିକ ଭଲ ମୋତେ ବୁଝେଇଦେଲେ- ହଁ, ତୋର ସ୍ଵପ୍ନ ସତ ହୁସେ ସେହେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହେବ ବୋଲି କିଛି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ନାହିଁ । ଯଦି କହିବ ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଫେସ୍ବୁକ୍ରବେ ଜନ୍ମଦିନର ଶୁଭେଳା ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ପାଇଁ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲାଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି କହିବ ତୁ ମୁଁ କାଳୁ ଅନୁରୋଧ କରିବି ତୁ ପାଇଁ ବନେଇ ବୁଝେଇଦେବେ । ଦେଖ ଯଦି ଭାଗ୍ୟ ଜୋର ଥିବ, ତା'ହେଲେ ଦଶ କୋଟିଟାଶି ହ୍ୟାପି ବାର୍ଥ ତେ' କମେଣ୍ଟ ଆସିଯିବ । ମନ ଦୁଃଖରେ ଫୋନ୍ ଅନ୍ତରୁଥିଲା । ଆଜି ସକାଳୁ ଶ୍ଵାସାଂପରେ ଅଛି କିଛି ଶୁଭେଳା ବର୍ଗ ଆସିଥିଲା । ତା' ଭିତରେ ମୋ' ଅର୍ଦ୍ଧଜୀବିମାନଙ୍କର ଏ ଜାତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୋ ମା'ପିତାଙ୍କୁ

ଜନ୍ମଦିନ ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ଶୁଭେଳାଟା ବି ଥିଲା । ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହୋତରେ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଧରିଥିବା ଫଳଗା ତଳେ ଲେଖା ଅଛି 'ଏ ଫୁଲଗୁ ଖାସ ରହିଲା ପାଇଁ ଶୁଭେଳାଟା କେମିତି ଲାଗିଲା ?' - ହଁ ବୁଝୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ।

- କୋରଣା ?

- ହଠାର ଏପରି ପ୍ରସରରେ ମୁଁ ଅପ୍ରସୁତ ହେଲଗଲି । ଅଭି ନିରୀହ ପିଲାଟି ପରି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଲି ।

- ମୋତେ ଏତେ ବୋକା ଭାବନୀ, ମୁଁ ଠିକ୍ ଜାଣିଛି ତୁମଙ୍କୁ କୋରଣା ?

- ଯଦି ଜାଣିଛି, ତେବେ ଏତେ ପୁଣେ କାହିଁକି ପାଇଁ କାହିଁକି ପାଇଁ କାହିଁକି ପାଇଁ କାହିଁକି ?

- ଛାଡ଼ି, ଆଜି ତୁମଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦିନ ଭଲ କାହିଁକି ପାଇଁ କାହିଁକି ?

- ଯଦି ଜାଣିଛି, ତେବେ ଏତେ ପୁଣେ କାହିଁକି ପାଇଁ କାହିଁକି ?

- ଏବେ ଏପରି ପାଇଁ କାହିଁକି ?

- ଏବେ ଏପରି

ପାହାଡ଼ରେ ଲାଗିଛି କିଅଁ

ପୃଥ୍ବୀରେ ଏମିତି ଅନେକ ଶ୍ଵାନ ଅଛି, ଯାହା ଦାର୍ଢ ସମୟ ଧରି ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିପାରି ନ ଥାଏ। ଆଉ ଯେବେ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସେ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱଯର କାରଣ ପାଲଟେ। ସେମିତି ଏକ ଶ୍ଵାନ ହେଉଛି ଆଜରବାଇଜାନରେ ଥିବା ଏକ ପାହାଡ଼। ଏହି ପାହାଡ଼ର ବିଶେଷତ ହେଉଛି ଯେ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ରେ ନିଆଁ ଲାଗି ରହିଛି। ତେବେ ଏଇ ନିଆଁ କେବେଠାରୁ ଓ କେମିତି ଲାଗିଛି ତାହା କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି। ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଏହା ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି କିଭଳି ଜଳି ରହେଛି ଓ କାହିଁକି ଲିଖୁ ନାହିଁ। ସିଏନ୍‌ଏନ୍ ଡ୍ରେବସାଇଟରେ ଅନୁସାରେ ଆଜରବାଇଜାନକୁ ଲାଗେ ଅଫ୍ ପାଯାର ବୋଲି କୁହାଯାଏ। କାରଣ ଏଠାରେ ଏମିତି କିଛି ଶ୍ଵାନ ଅଛି, ଯେଉଁଠି

ଆପେ ଆପେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଏ। ତେବେ ଆଜରବାଇଜାନର ରାଜଧାନୀ ବାକୁ ନିକଟସ୍ଥ ଏବରେଇନ ପେନିମସ୍କୁଲାରେ ଥିବା ‘ଯନାର ଟେଗ’ ପାହାଡ଼ ହେଉଛି ଏଠାକାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ। ଶ୍ଵାନାୟ ଲୋକେ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼କୁ ‘ଜଳିତା ପାହାଡ଼’ ବା ‘ପାଯାର ମାଉଝେନ୍’ ବୋଲି କୁହାନ୍ତି। ଏଇ ପାହାଡ଼ଟି ଦେଶ ଛୋଟିଆ। ହେଲେ ଏହାର ତଳଭାଗରେ ଖରା, ବର୍ଷା, ଶୀଘ୍ର ସବୁ ଗର୍ଭରେ ଅହରହ ନିଆଁ ଜଳିଥାଏ। ବିଶ୍ୱଯ କରାଯାଏ ଏହି ନିଆଁ ୪୦୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ଜଳିଥାଏନ୍ତି। ଏଭଳି ଜଳିବା ପଛର କାରଣଭାବେ କେହି କେହି କୁହାନ୍ତି, ଆଜରବାଇଜାନରେ ଗ୍ୟାସର ବଡ଼ ବଡ଼ ଭଣ୍ଡାର ଅଛି। ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ଉଚ୍ଚତା ଗ୍ୟାସ ଲିକ୍ ହୋଇଥାଏ। ଆଉ ଯେବେ ଏହା ବାୟୁ ସଂପର୍କରେ ଆସେ ନିଆଁ ଜଳି ଉଠେ। ତୁମ୍ଭେଦଶ ଶତାବ୍ଦିରେ ଯେବେ ମାର୍କୋପୋଲୋ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂପର୍କରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ପୂର୍ବେ ଏଭଳି ନିଆଁ ଲାଗିବା ସାଧାରଣ କଥା ଥିଲା। ଫଳରେ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତିକ ଗ୍ୟାସ ଭଣ୍ଡାର ସ୍ତର କହି ଯାଉଥିଲା। ସେଥୁମାତ୍ରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗ୍ୟାସ ଲିକ୍ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଶ ଶ୍ଵାନକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେବି କିଛି ଶ୍ଵାନରେ ଗ୍ୟାସ ଲିକ୍ ହେଉଛି। ସେଥୁମାତ୍ରା ଏହି ‘ଯନାର ଟେଗ’ ପାହାଡ଼ ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ। ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅହରହ ନିଆଁ ଜଳି ରହୁଛି।

ସବୁଟୁ କୋଟି ୱେଳୁଆ

ସକ୍ରିତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭରିଛି କିଛି ନା କିଛି ବିଶେଷତା। କିଏ ଦ୍ଵୁତ ଗତିରେ ଦୋହିପାରେ ତ କିଏ ଛନ୍ଦବେଶ ଧାରଣ କରିଯାରେ। ପୁଣି କିଏ ନିଜର ବିଶାଳ ଶରୀର ପାଇଁ ପରିଚିତ ତ କିଏ ନିଜର ଶ୍ଵେତକାନ୍ଦ ଶରୀର ପାଇଁ ପରିଚିତ। ଔଣ୍ଟିଚନ୍ ଷ୍ଟେଚରେ ଦେଖାବାକୁ ମିଳେ ସେମିତି ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ତା’ର ଶରୀରକ ଦେଖିଷ୍ୱ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଶ ପରିଚିତ। ଏହି ପ୍ରାଣୀଟି ହେଉଛି ଏକ ଠେକୁଆ, ଯାହାର ନାଁ କଲମିଆନ ବେସିନ୍ ପିରମି ରାବିରୁ। ଏହି ଠେକୁଆ

ସାଧାରଣ ଠେକୁଆଠାରୁ ଆକାରରେ ବହୁତ ଛୋଟ। କହିବାକୁ ଗଲେ ଏକ ମୂଳ୍ୟ ପରି ଏହାର ଶରାର। ଆଉ ମଣିଷ ହାତ ପାପୁଳ ଭିତରେ ଏହା ଦେଶ ଆରାମରେ ରହିଯାଏ। ତେଣୁ ଏହାକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଠେକୁଆର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି। ଏହା ଦେଶ ବିରଳ ମଧ୍ୟ। ଏହାର ଓଜନ ୪୦୦ ଗ୍ୟାମରୁ କମହୋଇଥୁବାବେଳେ ଲମ୍ବ ୨୩.୪ ସେ.ମି.ରୁ ୨୯.୪ ସେ.ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ। ଏହି ମୁଦର ଠେକୁଆକୁ କିନ୍ତୁ ଘରେ ରଖିଦେବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହା ଜଙ୍ଗଳି ଓ ବିରଳ ପ୍ରଜାତିର ଅଟେ।

ମହିଳାଙ୍କ ପରପୁୟମ ଫେମ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନାପରାମର୍ଶ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ। ଏମିତି ବି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାନେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଜିନିଷ ପାଇଁ ପାଗଳ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। ଏଇ ଯେବେତି ଯୋଶପିନ୍ ନାମ୍ବା ଜଣେ ମହିଳା। ଯୋଶପିନ୍କୁ ସୁଗର୍ ବହୁତ ପରାମର୍ଶ। ତେଣୁ ସେ ଘରେ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ପରପୁୟମ ବୋଲେ ରଖିଛନ୍ତି। ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଲାଗେ ଏକ ପରପୁୟମ ଦୋକାନ ପରି। ଯୋଶପିନ୍ ଶୋଇବାବେଳେ ବି ପରପୁୟମ ଲଗାଇ ଶୁଅନ୍ତି। ତେବେ ସେ ଗୋଟିଏ ସୁଗର୍ ପରପୁୟମ ବେଶି ଦିନ ଲଗାଇବାକୁ ଭଲ ପାଥାନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ୪୦୦ ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପରପୁୟମ ବୋଲେ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିଛନ୍ତି। ଯେଉଁଠାରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପୁଲର ମନ୍ଦକର ପରପୁୟମ ଅଛି। ସେ କୁହାନ୍ତି, ‘ଆମେ ଯେତେ ଭଲ ସୁଗର୍ ପରପୁୟମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆମର ଆମ ବିଶ୍ୱଯ ସେତେ ବଢ଼ିବ ଓ ଭଲ ଅନୁଭବ ମିଳିବ। ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ପରପୁୟମ ବ୍ୟବହାର

କରିବା ଭଲ।’ ଯୋଶପିନ୍ ଗୋସିଯାର ଯୁ ନାମକ ପରପୁୟମ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ୪୦୦ ଟଙ୍କା।